

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2015. gada 13. maijā *

Valsts atbalsts — Austrijas piešķirts pārstrukturēšanas atbalsts koncernam Austrian Airlines —
Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, ja tiek ievēroti noteikti nosacījumi —
Koncerna Austrian Airlines privatizācija — Atbalsta saņēmēja noteikšana — Pamatnostādnes par valsts
atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai

Lieta T-511/09

Niki Luftfahrt GmbH, Vīne (Austrija), ko pārstāv *H. Asenbauer* un *A. Habeler*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *B. Martenczuk* un *K. Gross*, pārstāvji, kuriem palīdz
G. Quardt, advokāts, vēlāk – *B. Martenczuk* un *R. Sauer*, pārstāvji, kuriem palīdz *G. Quardt* un
J. Lipinsky, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Austrijas Republika, ko pārstāv *C. Pesendorfer* un *M. Klamert*, pārstāvji,

un

Deutsche Lufthansa AG, Ķelne (Vācija), ko sākotnēji pārstāvēja *H.-J. Niemeyer*, *H. Ehlers* un
M. Rosenberg, vēlāk – *H.-J. Niemeyer*, *H. Ehlers*, *C. Kovács* un *S. Völcker*, advokāti,

un

Austrian Airlines AG, Vīne, ko sākotnēji pārstāvēja *H.-J. Niemeyer*, *H. Ehlers* un *M. Rosenberg*,
vēlāk – *H.-J. Niemeyer*, *H. Ehlers* un *C. Kovács*, advokāti,

un

Österreichische Industrieholding AG, Vīne, ko pārstāv *T. Zivny*, *P. Lewisch* un *H. Kristoferitsch*,
advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda – vācu.

par prasību atcelt Komisijas 2009. gada 28. augusta Lēmumu 2010/137/EK Valsts atbalsts C 6/09 (ex N 663/08) - Austrija *Austrian Airlines* - Pārstrukturēšanas plāns (OV 2010, L 59, 1. lpp.), ar kuru par saderīgu ar kopējo tirgu, ievērojot noteiktus nosacījumus, tika atzīts pārstrukturēšanas atbalsts, ko Austrijas Republika bija piešķirusi koncernam *Austrian Airlines* brīdī, kad to pārpirka koncerns *Lufthansa*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*], tiesneši M. Kančeva [*M. Kancheva*] (referente) un K. Veters [*C. Wetter*],

sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 25. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Grupu *Austrian Airlines* (turpmāk tekstā – “*Austrian Airlines*”) veido trīs uzņēmumi: *Austrian Airlines Österreichische Luftverkehrs AG*, 1957. gadā dibināta, uz maršrutu tīklu vērsta aviokompānija, *Tiroler Luftfahrt GesmbH*, 1978. gadā dibināta reģionāla meitassabiedrība, kā arī *Lauda Air Luftfahrt GmbH*, 1979. gadā dibināta neregulāro pārvadājumu sabiedrība. *Austrian Airlines* ir reģistrēta Vīnē (Austrija) un veic gaisa pārvadājumus tādos darbības centros kā Vīnes starptautiskā lidosta un Insbrukas (Austrija) lidosta. *Austrian Airlines* ir *Star Alliance* locekle. Austrijas Republikai pieder 41,56 % *Austrian Airlines* akciju caur valsts holdingu *Österreichische Industrieholding AG* (turpmāk tekstā – “*ÖIAG*”) un tādējādi tā ir *Austrian Airlines* vairākuma akcionāre.
- 2 Prasītāja *Niki Luftfahrt GmbH* ir saskaņā ar Austrijas tiesībām dibināta sabiedrība ar juridisko adresi Vīnē, kura vada aviosabiedrību, kas ir zināma ar nosaukumu “*FlyNiki*” vai “*Niki*”. Tā veic komercdarbību no Vīnes, Lincas [*Linz*] (Austrija), Zalcburgas (Austrija), Grācas [*Graz*] (Austrija) un Insbrukas, no kurienes tā nodrošina lidojumus pa visu Eiropu un uz Ziemeļāfriku. Prasības celšanas brīdī 76 % prasītājas akciju piederēja *Privatstiftung Lauda* (privātais fonds *Lauda*) un 24 % – otrai lielākajai Vācijas aviosabiedrībai *Air Berlin*.
- 3 Jau vairākus gadus *Austrian Airlines* ir nopietnas finansiālas grūtības. Ņemot vērā šīs grūtības, Austrijas federālā valdība 2008. gada 12. augustā piešķīra privatizācijas pilnvaras, dodot *ÖIAG* tiesības pārdot visas savas *Austrian Airlines* akcijas. 2008. gada 29. oktobrī šīs pilnvaras tika pagarinātas līdz 2008. gada 31. decembrim.
- 4 2008. gada 13. augustā *ÖIAG* Austrijas un starptautiskajā presē publicēja paziņojumus, kuros aicināja potenciālos investorus izrādīt interesi iegādāties tai piederošās *Austrian Airlines* akcijas. Pretendenti varēja pieteikties līdz 2008. gada 24. augustam. Kopumā interesi izrādīja divpadsmit investori.
- 5 2008. gada 28. augustā investoriem tika paziņots, ka līdz 2008. gada 12. septembrim ir jāiesniedz pārpirkšanas projekts. Projektā bija jāietver informācija par pretendentu, stratēģiskais plāns attiecībā uz *Austrian Airlines*, priekšlikums par darījuma struktūru, informācija par iecerēto finansējumu un papildu informācija par līguma saturu (nodrošinājumi, garantijas). Iesniegti tika tikai trīs pārpirkšanas projekti, proti, tos iesniedza attiecīgi *Air France-KLM*, *Deutsche Lufthansa AG* (turpmāk tekstā – “*Lufthansa*”) un Krievijas pārvadātājs S7.

- 6 2008. gada 16. septembrī trīs uzņēmumi, kuri bija iesnieguši pārpirkšanas projektu, tika uzaicināti līdz 2008. gada 21. oktobrim iesniegt to galīgo piedāvājumu, nenorādot pirkuma cenu, un līdz 2008. gada 24. oktobrim – galīgo piedāvājumu, norādot pirkuma cenu.
- 7 2008. gada 21. oktobrī vienīgi *Lufthansa* iesniedza piedāvājumu kopā ar līgumu un stratēģisko plānu, nenorādot cenu, kā tas tika lūgts. 2008. gada 24. oktobrī *Lufthansa* iesniedza saistošu piedāvājumu, norādot cenu, kuru tā bija gatava maksāt par ÖIAG piederošajām *Austrian Airlines* akcijām.
- 8 Pārpirkšanas piedāvājumā bija norādīts:
 - *Lufthansa* samaksā ÖIAG pirkuma cenu EUR 366 268,75 apmērā,
 - ÖIAG saņem vekseli, kas var radīt tiesības uz papildu maksājumu līdz 162 miljoniem euro gadījumā, ja [*Austrian Airlines*] finanšu stāvoklis atkal uzlabosies;
 - ÖIAG izmaksā, izmantojot vērtspapīrošanas shēmu, subsīdiju EUR 500 000 000 apmērā, kas tiks izmantota, lai paaugstinātu *Austrian Airlines* kapitālu.
- 9 Runājot par vekseli, bija paredzēts, ka trīs gadus pēc vekseļa termiņa beigām vai vēlākais pēc finanšu ziņojumu iesniegšanas par laika periodu līdz 2011. gada 31. decembrim, ÖIAG saņems papildu summu līdz 162 000 000 euro.
- 10 ÖIAG piederošās *Austrian Airlines* akcijas bija jāiegādājas *Österreichische Luftverkehrs-Holding-GmbH*, kuras 49,8 % akciju piederēja *Österreichische Luftverkehrs-Beteiligungs-GmbH* (kura [savukārt] pilnībā piederēja *Lufthansa*) un 50,2 % akciju – *Österreichische Luftverkehrs-Privatstiftung*, saskaņā ar Austrijas tiesībām nodibinātam fondam, kura dibinātāja bija *Österreichische Luftverkehrs-Beteiligungs*.
- 11 Vienlaikus ar šo darījumu *Österreichische Luftverkehrs-Holding GmbH* bija jāiegādājas visas pārējās *Austrian Airlines* akcijas, izmantojot pārņemšanas darījumu vai darījumu “squeeze out” (pērkot no mazākuma akcionāriem), lai nodrošinātu īpašumtiesības uz visām *Austrian Airlines* akcijām.
- 12 2008. gada 3. decembrī darījumu apstiprināja *Lufthansa* Uzraudzības padome un 2008. gada 5. decembrī – ÖIAG Uzraudzības padome.
- 13 2008. gada 21. decembrī Austrijas Republika paziņoja Eiropas Kopienų Komisijai par pasākumiem saistībā ar plānu pārdot savas *Austrian Airlines* akcijas.
- 14 Vienlaikus Austrijas Republika 2008. gada 19. decembrī paziņoja Komisijai savu lēmumu piešķirt atbalstu *Austrian Airlines* glābšanai 100 % garantijas veidā, lai pēdējai minētajai ļautu iegūt finansējumu 200 miljonu euro aizdevuma veidā.
- 15 Ar 2009. gada 19. janvāra lēmumu par valsts atbalstu NN 72/08, *Austrian Airlines* – Atbalsts glābšanai, Komisija atļāva sniegt šādu atbalstu glābšanai garantijas veidā tik ilgi, kamēr Komisija nebūs pieņēmusi galīgo lēmumu par atbalstu, kurš tika paziņots pārdošanas procesā un/vai pārstrukturēšanas plānā, ko bija iesniegušas Austrijas iestādes.
- 16 Ar 2009. gada 11. februāra vēstuli Komisija paziņoja Austrijas Republikai par savu lēmumu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto valsts atbalsta formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz pasākumiem, kādus bija paredzējusi Austrijas Republika, lai pārdotu savas *Austrian Airlines* daļas.
- 17 2009. gada 11. martā Austrijas Republika iesniedza Komisijai savus apsvērumus par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu.

- 18 Tajā pašā dienā lēmums par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un ieinteresētās personas tika aicinātas iesniegt savus apsvērumus (OV 2009, C 57, 8. lpp.).
- 19 Šajā lēmumā Komisija vispirms precizēja, ka tai ir jānoskaidro, vai cena, kādu *Lufthansa* samaksājusi par *ÖIAG* piederošajām *Austrian Airlines* akcijām, atbilst tirgus cenai. Šajā ziņā Komisija izteica šaubas par atklātu, pārskatāmu un beznosacījuma pārdošanu un par vekseļa vērtību. Komisija norādīja, ka gadījumā, ja summa, kāda tika samaksāta par *Austrian Airlines* akcijām, neatbilda tirgus cenai, tad atšķirība starp samaksāto summu un tirgus cenu būtu jāuzskata par valsts atbalstu.
- 20 Turpinājumā Komisija uzskatīja par nepieciešamu izvērtēt Austrijas Republikas apgalvojumu, saskaņā ar kuru summa, kādu samaksāja *Lufthansa*, nav uzskatāma par valsts atbalstu, tāpēc ka visi citi pārdošanas varianti nozīmētu lielākas izmaksas *ÖIAG*.
- 21 Visbeidzot, tā kā Austrijas Republika piedāvāja pārstrukturēšanas plānu gadījumā, ja Komisija uzskatītu, ka paziņotais pasākums ir valsts atbalsts, tad Komisija precizēja, ka tai ir jāpārbauda, vai minētais plāns ir saderīgs ar tās 2004. gada 1. oktobra Paziņojumu par Kopienas pamatnostādņēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV C 244, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “2004. gada pamatnostādnes”) un tās 1994. gada 10. decembra paziņojumu par [EKL 87]. un [88]. panta un EEZ līguma 61. panta piemērošanu valsts atbalstam aviācijas nozarē (OV C 350, 5. lpp.; turpmāk tekstā – “1994. gada pamatnostādnes aviācijas nozarē”).
- 22 Komisija saņēma apsvērumus no ieinteresētajām personām, tostarp arī no prasītājas, un 2009. gada 15. aprīlī nosūtīja tos Austrijas Republikai.
- 23 2009. gada 8. maijā Austrijas Republika nosūtīja Komisijai savus apsvērumus par ieinteresēto personu komentāriem.
- 24 Tajā pašā dienā Komisija saņēma paziņojumu par koncentrācijas projektu, ar kuru *Lufthansa* iegūtu ekskluzīvu kontroli pār *Austrian Airlines*.
- 25 Pēc Austrijas Republikas lūguma 2009. gada 7. un 18. maijā notika sanāksmes par *Austrian Airlines* privatizāciju. Pēc šīm sanāksmēm, 2009. gada 22. maijā un 18. jūnijā, tika iesniegta papildu informācija, ko bija pieprasījusi Komisija.
- 26 2009. gada 28. augustā Komisija pieņēma Lēmumu 2010/137/EK Valsts atbalsts C 6/2009 (ex N 663/08) - Austrija *Austrian Airlines* - Pārstrukturēšanas plāns (OV 2010, L 59, 1. lpp.), ar kuru pārstrukturēšanas atbalsts, ko Austrijas Republika bija piešķirusi *Austrian Airlines*, tika atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, ja tiek ievēroti noteikti nosacījumi (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 27 Uzaicinājusi Austrijas Republiku saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), tās redakcijā, kas tikusi grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, ar ko pielāgo atsevišķas regulas un lēmumus brīvas preču aprites, personu pārvietošanās brīvības, uzņēmējdarbības tiesību, konkurences politikas, lauksaimniecības (tostarp tiesību akti veterinārijas un fitosanitārijas jomā), transporta politikas, nodokļu, statistikas, enerģētikas, vides, sadarbības tieslietu un iekšlietu jomā, muitas savienības, ārējo attiecību, kopējās ārpolitikas un drošības politikas un iestāžu jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos (OV L 363, 1. lpp.), 25. pantu norādīt tai informāciju, ko Austrijas Republika uzskata par tādu, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, Komisija saskaņā ar šīs pašas regulas 26. panta 3. punktu 2010. gada 9. martā publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* apstrīdētā lēmuma nekonfidenciālo redakciju.

- 28 Tāpat 2009. gada 28. augustā Komisija pieņēma Lēmumu C(2009) 6690, galīgā redakcija (Lieta COMP/M.5440 – *Lufthansa/Austrian Airlines*), ar kuru par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas piedāvātās saistības, tiek atzīts uzņēmumu koncentrācijas darījums, kura mērķis ir panākt, lai *Lufthansa* iegūst ekskluzīvu kontroli pār koncernu *Austrian Airlines*, kura kopsavilkums tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2010, C 16, 11. lpp.; turpmāk tekstā – “lēmums par koncentrācijas atļaušanu”).
- 29 Apstrīdētajā lēmumā Komisija uzskatīja, ka pirkuma cena, kādu *Lufthansa* samaksāja ÖIAG apmaiņā pret pēdējai minētajai piederošajām *Austrian Airlines* akcijām, bija negatīva, ņemot vērā atšķirību starp, pirmkārt, subsīdijas, kāda tika piešķirta *Austrian Airlines*, summu un, otrkārt, vekseļa summu, kā arī summu, kāda tika samaksāta, lai iegūtu ÖIAG akcijas. Izvērtējusi ÖIAG piederošo *Austrian Airlines* akciju vērtību, Komisija nonāca pie secinājuma, ka *Lufthansa* piedāvātā negatīvā cena atbilda tirgus cenai un līdz ar to nevarēja tikt uzskatīta par atbalstu par labu *Lufthansa*.
- 30 Tomēr Komisija atgādināja, ka gadījumā, ja valsts pārdod uzņēmumu par negatīvu cenu, tad apstāklis, ka šī cena atbilst tirgus cenai, nav pietiekams kritērijs, lai konstatētu, ka valsts ir rīkojusies kā investors, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, un ka nekāds valsts atbalsts nav ticis piešķirts. Šādam investoram faktiski ir jāsalīdzina negatīvā tirgus cena ar izmaksām, kādas tam rastos citu risinājumu gadījumos. Šajā ziņā Komisija uzskatīja, ka *Austrian Airlines* bankrots, kas valstij neradītu nekādas izmaksas, šajā gadījumā būtu lētāka alternatīva valstij nekā tai piederošo *Austrian Airlines* akciju pārdošana par negatīvu cenu. Tādēļ Komisija secināja, ka negatīvās cenas kopsomma ir jāuzskata par valsts līdzekļiem, kas piešķirti *Austrian Airlines*, un ka šo līdzekļu, kurus var uzskatīt par valsts līdzekļiem, piešķiršana uzņēmumam, kas konkurē ar citiem Kopienas gaisa pārvadātājiem, negatīvi ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību un līdz ar to ir uzskatāma par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē.
- 31 Izvērtējusi konkrēto atbalstu, Komisija uzskatīja, ka šis atbalsts, ja ir izpildīti noteikti nosacījumi un ciktāl ir ticis pilnībā īstenots Komisijai paziņotais pārstrukturēšanas plāns, ir ar kopējo tirgu saderīgs atbalsts EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 32 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ir izteikta šādā redakcijā:

“1. pants

Ja Komisijai paziņotais pārstrukturēšanas plāns tiek īstenots pilnībā, tad, ņemot vērā 2. pantā minētos nosacījumus un pienākumus, saskaņā ar EK līguma [...] 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu pārstrukturēšanas atbalsts, ko Austrija sniegusi *Austrian Airlines*, atbilst kopējam tirgum.

2. pants

1. Austrija veic nepieciešamos pasākumus, lai līdz 2010. gada beigām *Austrian Airlines* savu kopējo jaudu piedāvāto vietu skaita (*Sitzkilometer*, ASK) ziņā samazinātu par 15 % no 2008. gada janvāra līmeņa. Turklāt tiek ierobežots *Austrian Airlines* jaudas pieaugums līdz vidējam pieauguma līmenim, ko savām dalībniecēm aviokompānijām aprēķinājusi *Association of European Airlines*. Šī maksimālā robeža ir spēkā līdz 2015. gada beigām vai, ja tas notiks agrāk, līdz brīdim, kad *Austrian Airlines* sasniegs sabalansētu *EBIT* (*break even*).

2. Austrija veic nepieciešamos pasākumus, lai *Austrian Airlines* samazinātu savu dalību *Schedule Coordination Austria GmbH* par 25 % un lai pēc šā restrukturizācijas procesa ne *Flughafen Wien AG*, ne citam uzņēmumam, kuru kontrolē *Austrian Airlines* vai *Flughafen Wien AG*, nepiederētu vairākums *Schedule Coordination Austria GmbH* akciju.

3. Austrija veic nepieciešamos pasākumus, lai tiktu ievēroti nosacījumi, kas paredzēti uzņēmumu koncentrācijas kontroles lēmumā lietā COMP/M.5440 – *Lufthansa/Austrian Airlines*.

4. Austrija izbeidz divpusējos nolīgumus par gaisa pārvadājumu pakalpojumiem, kuros nav ietverts noteikums par Kopienas pārvadātāju izvērzišanu, vai par tiem rīko jaunas sarunas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 847/2004 noteikumiem. Austrija informē Komisiju par pasākumiem, ko tā veikusi, lai attiecībā uz Kopienas pārvadātāju izvērzišanu nodrošinātu šādu nolīgumu atbilstību Kopienas tiesībām.

5. Līdz 2009. gada 31. decembrim Austrija iesniedz Komisijai ziņojumu par pārstrukturēšanas plāna virzību un administrēšanu, kā arī par veiktajiem pasākumiem, ar kuriem tiek samazināta *Austrian Airlines* dalība *Schedule Coordination Austria GmbH*. Līdz 2010. gada 31. aprīlim Austrija paziņo par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu 2. panta 4. punktu. Katru gadu līdz 2015. gadam Austrija iesniedz Komisijai ikgadēju ziņojumu par pārstrukturēšanas plāna īstenošanu, kā arī par jaudas pieauguma līmeni.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Austrijas Republikai.”

Tiesvedība

- 33 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2009. gada 21. decembrī, prasītāja cēla šo prasību atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai.
- 34 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2010. gada 23. aprīlī, Austrijas Republika lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2010. gada 15. jūnija rīkojumu Vispārējās tiesas sestās palātas priekšsēdētājs atļāva Austrijas Republikai iestāties lietā.
- 35 Ar 2010. gada 27. aprīlī Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegtu dokumentu *Lufthansa* un *Austrian Airlines* lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 36 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2010. gada 7. maijā, *ÖIAG* lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 37 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2010. gada 30. augustā, Austrijas Republika iesniedza savu iestāšanās rakstu.
- 38 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tobrīd darbojās septītajā palātā, kurai 2010. gada 27. septembrī attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 39 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2010. gada 18. oktobrī, prasītāja iesniedza savus apsvērumus par Austrijas Republikas iestāšanās rakstu.
- 40 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegti 2010. gada 11. novembrī, Komisija un Austrijas Republika iesniedza savus apsvērumus par procesa organizatorisko pasākumu lūgumiem un par pieteikumu par pierādījumu savākšanu, kurus bija iesniegusi prasītāja savos apsvērumos par Austrijas Republikas iestāšanās rakstu.
- 41 Ar 2010. gada 29. novembra rīkojumu Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētājs atļāva *Lufthansa*, *Austrian Airlines* un *ÖIAG* iestāties lietā.
- 42 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegti 2011. gada 14. februārī, *Lufthansa*, *Austrian Airlines* un *ÖIAG* iesniedza savus iestāšanās rakstus.
- 43 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegti 2011. gada 13. maijā, prasītāja iesniedza savus apsvērumus par *Lufthansa*, *Austrian Airlines* un *ÖIAG* iestāšanās rakstiem.

- 44 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tobrīd darbojās pirmajā palātā, kurai 2012. gada 16. maijā attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 45 Ar 2012. gada 10. jūlija rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumu attiecībā uz dokumentu iesniegšanu Vispārējā tiesa, konstatējusi, pirmkārt, ka Komisija apstrīd noteiktu prasītājas argumentu pieņemamību, tāpēc ka tie esot balstīti uz tādu detalizētu informāciju, kas nav ietverta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā apstrīdētā lēmuma nekonfidencialajā redakcijā, otrkārt, ka prasītāja pievienojusi savam prasības pieteikumam apstrīdētā lēmuma nekonfidencialo redakciju, un, treškārt, ka no apstrīdētā lēmuma nekonfidencialās redakcijas izņemtā informācija ir nepieciešama lēmuma pareizai izpratnei un līdz ar to arī strīda izlemšanai, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 65. panta b) punktu, 66. panta 1. punktu un 67. panta 3. punkta otro daļu, prasīja Komisijai iesniegt apstrīdētā lēmuma pilno redakciju, kāda tika paziņota tā adresātam, proti, Austrijas Republikai. Rīkojumā tika precizēts, ka apstrīdētā lēmuma pilnā redakcija šajā tiesvedības stadijā netiks nosūtīta ne prasītājai, ne citiem tiesvedības dalībniekiem, izņemot Austrijas Republiku, kura jau ir bijusi tā adresāte. Komisija šo lūgumu izpildīja 2012. gada 25. jūlijā.
- 46 2012. gada 11. jūlijā Vispārējā tiesa saskaņā ar Reglamenta 64. pantu aicināja prasītāju precizēt, vai tai ir bijusi piekļuve apstrīdētā lēmuma pilnajai redakcijai, kāda tikusi paziņota Austrijas Republikai. Prasītāja atbildēja uz šo jautājumu apstiprinoši 2012. gada 26. jūlijā.
- 47 2013. gada 18. februārī Vispārējā tiesa tiesvedības organizatorisko pasākumu ietvaros nosūtīja lietas dalībniekiem vairākus lūgumus, kādi ir paredzēti Reglamenta 64. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā.
- 48 Vispirms, konstatējusi, ka prasības pieteikumā ietvertā detalizētā informācija, kas nebija ietverta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā apstrīdētā lēmuma redakcijā, bija ietverta šī lēmuma pilnajā redakcijā un ka prasītāja apstiprināja, ka prasības sagatavošanas nolūkos tā ir iepazinusies ar apstrīdētā lēmuma pilno redakciju, Vispārējā tiesa aicināja Komisiju papildināt savu aizstāvību un izteikties par visiem pamatiem, iebildumiem un argumentiem, kas tikuši izvirzīti minētajā prasības pieteikumā un attiecībā uz kuriem tā vēl nav izteikusi savu nostāju, jo, šādi rīkojoties, tā pārkāptu pienākumu glabāt dienesta noslēpumu, kas ir paredzēts LESD 339. pantā.
- 49 Turpinājumā Vispārējā tiesa prasīja Komisijai norādīt, vai un cik lielā mērā visas informācijas, kas ietverta apstrīdētā lēmuma pilnajā redakcijā, konfidencialitāte varētu tikt atcelta attiecībā uz prasītāju un citiem lietas dalībniekiem tiesvedībā šī strīda izskatīšanas nolūkā. Ja Komisija vēlētos saglabāt visas šīs informācijas konfidencialitāti, tai tika lūgts pamatot konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz katru elementu, kura konfidencialitāte tiek apgalvota, lai Vispārējā tiesa varētu pieņemt nolēmumu šajā sakarā, pamatojoties uz Reglamenta 67. panta 3. punkta otro daļu.
- 50 Visbeidzot, Vispārējā tiesa aicināja arī personas, kas iestājušās lietā, izteikt argumentētu viedokli par apstrīdētā lēmuma pilnās redakcijas konfidencialo raksturu.
- 51 Austrijas Republika un ÖIAG atbildēja uz šo procesa organizatorisko pasākumu attiecīgi 2013. gada 14. un 18. martā. Savukārt Komisija, *Austrian Airlines* un *Lufthansa* atbildēja 2013. gada 19. martā.
- 52 Tā kā Komisija savā 2013. gada 19. marta atbildē, lai pamatotu apstrīdētā lēmuma pilnās redakcijas konfidencialitātes saglabāšanu, aprobežojās vien ar norādīšanu uz Austrijas Republikas atteikumu atcelt minētā lēmuma konfidencialitāti, Vispārējā tiesa 2013. gada 18. jūlijā, pamatojoties uz Reglamenta 64. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu, lūdza Komisijai norādīt iemeslus, kas likuši tai akceptēt Austrijas Republikas pieteikumu par konfidencialitāti attiecībā uz katru apgalvoto apstrīdētā lēmuma pilnās redakcijas varbūtēji konfidencialo elementu, precizējot kritērijus, kādi tikuši piemēroti, lai izlemtu, ka runa ir par informāciju, uz kuru var attiekties dienesta noslēpums, cita starpā

2003. gada 1. decembra Paziņojuma C(2003) 4582 par dienesta noslēpumu valsts atbalsta lēmumu jomā (OV C 297, 6. lpp.) izpratnē. Komisija atbildēja uz šo procesa organizatorisko pasākumu 2013. gada 19. septembrī.

- 53 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas astotajā palātā, kurai 2013. gada 1. oktobrī attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 54 2013. gada 14. novembrī Vispārējā tiesa, izvērtējusi Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, argumentus attiecībā uz apstrīdētā lēmuma pilnajā redakcijā ietvertās informācijas konfidencialitāti, nolēma to nosūtīt atpakaļ Komisijai un noteica jaunu procesa organizatorisko pasākumu, ar kuru tā aicināja Komisiju iesniegt jaunu apstrīdētā lēmuma redakciju, tajā aizklājot vienīgi to konfidenciālo informāciju, kas nebija minēta prasītājas procesuālajos rakstos, lai to varētu nosūtīt citiem lietas dalībniekiem tiesvedībā.
- 55 Ar 2013. gada 3. decembra vēstuli Komisija atteicās izpildīt šo procesa organizatorisko pasākumu, cita starpā tāpēc, ka, tā kā Vispārējā tiesa tai bija nosūtījusi apstrīdētā lēmuma pilno konfidenciālo redakciju un nebija apstrīdējusi tā lēmuma pamatotību, ar kuru Komisija bija nolēmusi izslēgt noteiktu informāciju no apstrīdētā lēmuma publiskās nekonfidenciālās redakcijas, Komisija neuzskatīja par nepieciešamu sagatavot jaunu apstrīdētā lēmuma redakciju.
- 56 Ar 2014. gada 27. janvāra rīkojumu Vispārējā tiesa, pirmkārt, prasīja Komisijai iesniegt tādu apstrīdētā lēmuma redakciju, kurā tā būtu aizklājusi vienīgi to konfidenciālo informāciju, kas nebija minēta prasītājas procesuālajos rakstos, un, otrkārt, nolēma, ka ar šo dokumentu pēc tā nosūtīšanas Vispārējās tiesas kancelejā var iepazīties prasītājas, kā arī Austrijas Republikas, *ÖIAG*, *Lufthansa* un *Austrian Airlines* pārstāvji līdz tiesas sēdes datumam, nepastāvot iespējai izgatavot kopijas. Komisija šo pierādījumu savākšanas pasākumu izpildīja 2014. gada 13. februārī.
- 57 2014. gada 11. martā Vispārējā tiesa pēc lietas dalībnieku uzklausišanas nolēma organizēt slēgtu tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklausišanai, un tā notika 2014. gada 25. jūnijā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 58 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 59 Komisijas, kuru atbalsta Austrijas Republika, *ÖIAG*, *Lufthansa* un *Austrian Airlines*, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepieņemamu, vismaz daļēji, un, pakārtoti, kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. Par pieņemamību

Par paraksta uz prasības pieteikuma oriģināla neesamību

- 60 Iebildumu rakstā Komisija apgalvoja, ka, tā kā tai nosūtītais prasības pieteikums nav parakstīts, tas neatbilst Reglamenta 43. panta 1. punktā paredzētajām prasībām un līdz ar to nav pieņemams. Tomēr 2014. gada 25. jūnija tiesas sēdē Komisija, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu par secinājumiem, kādus tā izdarījusi no Vispārējās tiesas kancelejas 2010. gada 14. aprīļa vēstules, ar kuru pēdējā minētā tai apstiprināja, ka prasītājas pārstāvis ir parakstījis prasības pieteikuma oriģinālu, atteicās no šīs iebildes par nepieņemamību.

Par to, ka prasītāja ir izmantojusi informāciju, kas neietilpa Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētajā apstrīdētā lēmuma redakcijā, bet ietilpa Austrijas Republikai nosūtītajā apstrīdētā lēmuma redakcijā

- 61 Formāli neizvirzot iebildi par nepieņemamību Reglamenta 114. panta izpratnē, Komisija apgalvo, ka prasības pieteikums ir daļēji nepieņemams, ciktāl tajā ir ietverti apgalvojumi par noteiktu informāciju, pamatojoties uz kuru Komisija esot izdarījusi kļūdainu secinājumu par attiecīgā valsts atbalsta saderību ar kopējo tirgu un kas nav ietverta prasības pieteikumam pievienotajā apstrīdētā lēmuma redakcijā, kas ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- 62 Komisija uzskata, ka tā nevar paust nostāju par šiem apgalvojumiem, nepārkāpjot LESD 339. pantā paredzēto pienākumu neizpaust dienesta noslēpumu. Šis fakts ierobežojot tās tiesību uz aizstāvību īstenošanu un līdz ar to padarot prasības pieteikumu par daļēji nepieņemamu, pamatojoties uz Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ciktāl tajā ir atsauce uz attiecīgo informāciju.
- 63 Turklāt Komisija apgalvo, ka prasības pieteikums ir arī daļēji nepieņemams, ciktāl tajā ir ietverta attiecīgā informācija, jo šo informāciju prasītāja ieguvusi prettiesiski. Pēc Komisijas domām, prasības pieteikuma daļējas nepieņemamības neapstrīdēšana šajā ziņā nozīmētu veida, kādā prasītāja ieguvusi piekļuvi attiecīgajai informācijai, akceptēšanu un šādas prakses veicināšanu. Tas varētu negatīvi ietekmēt saimnieciskās darbības subjektu palāvību uz aizsardzību, kāda tiek piešķirta konfidencialai informācijai, ko tie var nodot Komisijai valsts atbalsta izvērtēšanas procedūras ietvaros, un mudināt saimnieciskās darbības subjektus turpmāk Komisijai vairs nesniegt šādu informāciju, un tas kaitētu valsts atbalsta izvērtēšanas procedūru efektivitātei kopumā.
- 64 Runājot, pirmkārt, par Komisijas argumentāciju attiecībā uz Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, ir jāteic, ka tā nav pārliecinoša.
- 65 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atbilstoši Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam ikvienā prasības pieteikumā, kas tiek iesniegts Vispārējā tiesā, ir jāietver strīda priekšmets, kā arī kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa varētu veikt pārbaudi. Lai nodrošinātu tiesisko noteiktību un pareizu tiesvedību, ir nepieciešams, lai galvenie faktiskie un tiesiskie apstākļi, ar kuriem spriedums tiek pamatots, izrietētu vismaz īsumā, bet loģiski un saprotami no paša prasības pieteikuma teksta (rīkojumi 1993. gada 28. aprīlis, *De Hoe*/Komisija, T-85/92, Krājums, EU:T:1993:39, 20. punkts, un 2005. gada 11. jūlijs, *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, T-294/04, Krājums, EU:T:2005:280, 23. punkts).

- 66 Tomēr Komisija neapgalvo, ka prasības pieteikumā ietvertais pamatu izklāsts nav skaidrs vai precīzs, bet vienīgi norāda, ka nav iespējams atbildēt uz prasītājas argumentiem juridiska pienākuma esamības dēļ. Līdz ar to Komisija nav pierādījusi Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietverto formas prasību pārkāpuma esamību, kas padarītu prasības pieteikumu par nepieņemamu iepriekš 65. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 67 Tāpat nevar tikt atbalstīts Komisijas arguments par tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kas ir balstīts uz apgalvoto neiespējamību atbildēt uz prasītājas argumentiem, kuri ir balstīti uz informāciju, kura nav ietverta publicētajā apstrīdētā lēmuma redakcijā.
- 68 Fiziska vai juridiska persona, kas, piemērojot LESD 263. panta ceturto daļu, ir tiesīga apstrīdēt šīs normas pirmajā daļā minēto aktu, var atsaukties bez ierobežojumiem uz visiem pamatiem, kas minēti šī paša panta otrajā daļā.
- 69 Tādējādi ikvienam ierobežojumam šāda prasītāja tiesībām atsaukties uz atcelšanas pamatiem, kurus tas uzskata par atbilstošiem, ņemot vērā faktu, ka tas būtu uzskatāms arī par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā paredzēto tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību ierobežojumu, ir jābūt paredzētam Savienības tiesībās šīs pašas hartas 52. panta 1. punkta izpratnē un ir jāatbilst šajā pēdējā normā paredzētajām prasībām. Konkrētāk, ievērojot samērīguma principu, ierobežojumu drīkst uzlikt tikai tad, ja tas ir nepieciešams un patiešām atbilst vispārējo interešu mērķiem, ko ir atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.
- 70 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka LESD 339. pantā, uz kuru atsaucas Komisija savas iebildes par nepieņemamību pamatošanai, ir paredzēts, ka Komisijai ir pienākums neizpaust informāciju, uz kuru tās rakstura dēļ attiecas dienesta noslēpums, cita starpā informāciju par uzņēmumiem un to darījumu attiecībām vai pašizmaksas komponentiem. Šis pienākums ir atgādināts Regulas Nr. 659/1999 24. pantā, runājot par informāciju, kas iegūta, piemērojot šo pašu regulu. Saskaņā ar šo normu pienākums neizpaust dienesta noslēpumu ir ne tikai Komisijai, bet arī dalībvalstīm, kā arī tās ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, tostarp Komisijas pilnvarotiem neatkarīgiem ekspertiem. Regulas Nr. 659/1999 25. pantā ir precizēts, ka Komisija nekavējoties paziņo lēmumus, kas pieņemti, piemērojot šīs pašas regulas II, III, IV, V un VII nodaļu attiecībā uz konkrētu dalībvalsti, un dod pēdējai minētajai iespēju tai norādīt informāciju, ko tā uzskata par tādu, uz kuru attiecas pienākums neizpaust dienesta noslēpumu. Turklāt Komisija savā Paziņojumā C(2003) 4582 (skat. iepriekš 52. punktu) ir izklāstījusi izskatīšanas kārtību dalībvalstu kā lēmumu valsts atbalsta jomā adresātu iesniegtajiem lūgumiem par noteiktu šo lēmumu daļu uzskatīšanu par tādām, uz kurām attiecas dienesta noslēpums un kurām līdz ar to nav jābūt redzamām publiskajā redakcijā.
- 71 Jānorāda, ka ne LESD 339. pantā, ne Regulas Nr. 659/1999 24. pantā nav skaidri paredzēts noraidīt kā nepieņemamus pamatus, kas ir balstīti uz tādiem lēmuma, par kuru celta prasība, elementiem, kuri ir dzēsti no šī lēmuma publiskās redakcijas un kuriem prasītāja varētu piekļūt, vienīgi saņemot šī paša lēmuma pilnu konfidencialo redakciju bez Komisijas atļaujas.
- 72 Pat pieņemot, ka šīs normas varētu tikt šādi interpretētas, ir jākonstatē, ka šīs lietas apstākļos tās nav piemērojamas.
- 73 No Komisijas 2013. gada 19. septembra atbildes uz Vispārējās tiesas procesa organizatorisko pasākumu izriet, ka 2009. gada 31. augustā tā nosūtīja apstrīdēto lēmumu Austrijas Republikai, vienlaicīgi aicinot Austrijas Republiku 15 darba dienu laikā norādīt to šajā lēmumā ietverto informāciju, ko tā uzskata par konfidencialu un tādu, ko nedrīkst publicēt. Ar 2009. gada 18. septembra vēstuli Austrijas Republika prasīja Komisijai dzēst noteiktu informāciju no apstrīdētā lēmuma tās konfidencialitātes dēļ. Austrijas Republikai adresētā 2009. gada 29. septembra vēstulē Komisija norādīja, ka tā nevar apmierināt Austrijas Republikas lūgumu pilnībā, un iesniedza tai apstrīdētā lēmuma rediģētu pagaidu redakciju, aicinot Austrijas Republiku to apstiprināt 5 darba dienu laikā. Ar 2009. gada 2. oktobra vēstuli Austrijas Republika būtībā piekrita Komisijas iesniegtajai apstrīdētā lēmuma rediģētajai redakcijai.

Tomēr tā vēlreiz lūdza dzēst informāciju, kas bija ietverta apstrīdētā lēmuma 61. un 63. apsvērumā, iesniedzot papildu pamatojumu, kas, pēc tās uzskata, pamato šādas informācijas konfidencialitāti. Pēc Austrijas Republikas iesniegtā pamatojuma atkārtotas pārbaudes Komisija dzēsa apstrīdētā lēmuma 61. un 63. apsvērumā ietvērto informāciju un nosūtīja šādu lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētā lēmuma publiskā redakcija”) ieinteresētajām trešajām personām, tostarp prasītājam, un 2009. gada 13. oktobrī to publicēja savā interneta vietnē. Pēc tam apstrīdētā lēmuma publiskā redakcija tika publicēta 2010. gada 9. marta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

- 74 Tomēr tāpat kā Komisija Vispārējā tiesa konstatēja, ka prasītāja prasības pieteikumā ir izvirzījuši argumentus, kuri ir balstīti uz tādu informāciju, kas, lai gan tā, iespējams, ir bijusi iekļauta apstrīdētajā lēmumā, neesot tikusi iekļauta prasības pieteikumam pievienotajā apstrīdētā lēmuma publiskajā redakcijā. Turklāt Vispārējā tiesa konstatēja, ka apstrīdētā lēmuma publiskajā redakcijā ietvertie apsvērumi, uz kuriem atsaucās prasītāja, lai pamatotu savus apgalvojumus attiecībā uz minēto informāciju, ietver norādi, saskaņā ar kuru noteikta informācija tikusi dzēsta tās konfidencialitātes dēļ.
- 75 Prasības pieteikumā minētā attiecīgā informācija attiecās uz vienīgi pašas *Austrian Airlines* ieguldījuma summu un procentiem no pārstrukturēšanas izmaksām kā daļu, kādu, kā tiek uzskatīts, veido šis ieguldījums, *Austrian Airlines* paredzamo ekspluatācijas zaudējumu summu, *Lufthansa* pašas ieguldījumu summu, *Lufthansa* un *Austrian Airlines* pašu ieguldījumu kumulatīvo summu un pārstrukturēšanas izmaksu summu gadījumā, ja *Lufthansa* apņemas segt *Austrian Airlines* ekspluatācijas zaudējumus un *Lufthansa* dalība *Austrian Airlines* parādsaistību līmeņa samazinājumā nevarētu tikt uzskatīta par dalību pārstrukturēšanas izmaksu segšanā.
- 76 Tāpat šī informācija attiecās arī uz noteiktiem pārstrukturēšanas plāna pasākumiem, satiksmes optimizēšanu starp noteiktām valstīm, jaudas procentuālo samazinājumu 2008. un 2009. gadā regulāro lidojumu līnijās un *Austrian Airlines* neregulārajos lidojumos, gaisa kuģu skaitu, kādam bija jābūt *Austrian Airlines* rīcībā 2011. gadā, un to veidu, kā arī to gaisa kuģu skaitu, kāds *Austrian Airlines* bija jānodod ekspluatācijā, šo gaisa kuģu iegādes veidu un paredzamo to ekspluatācijā nodošanas datumu.
- 77 Šajā stadijā, neesot pieejamai apstrīdētā lēmuma pilnajai redakcijai, Vispārējā tiesa nevarēja pārbaudīt, vai prasītājas apgalvojumi par šī lēmuma saturu ir patiesi.
- 78 Tomēr šie apgalvojumi attiecās uz informāciju, kas šķita atbilstoša šī strīda atrisināšanai, ciktāl prasītāja savas prasības pamatošanai cita starpā apgalvoja, ka esot pārkāptas valsts atbalsta jomā piemērojamās normas, jo atbalsta saņēmēja neesot sniegusi pietiekamu ieguldījumu pārstrukturēšanas plānā, neesot bijis sastādīts reāls pārstrukturēšanas plāns un neesot tikuši veikti pietiekami kompensējoši pasākumi, lai novērstu konkurences izkropļojumu, ko esot radījis attiecīgais valsts atbalsts.
- 79 Turklāt, atbildot uz prasītājas argumentiem, kuri bija balstīti uz šo informāciju, Komisija varēja tikt mudināta, vismaz netieši, nepiekrīst prasītājas argumentiem par apstrīdētā lēmuma pilnās redakcijas saturu un tāpēc pārkāpt LESD 339. pantā paredzēto pienākumu neizpaust dienesta noslēpumu.
- 80 Tādēļ, ņemot vērā attiecīgās informācijas nozīmīgumu šī strīda atrisināšanā, Vispārējā tiesa uzdeva Komisijai iesniegt apstrīdētā lēmuma pilno redakciju, precizējot, ka šajā tiesvedības stadijā tā netiks nosūtīta ne prasītājam, ne personām, kas iestājušās lietā, izņemot Austrijas Republiku, lai pārliecinātos, ka informācija, kas ir ietverta prasības pieteikumā un nav ietverta apstrīdētā lēmuma publiskajā redakcijā, patiešām atbilst tai, kas ir ietverta apstrīdētā lēmuma pilnajā redakcijā. Atbildot uz šo pierādījumu savākšanas pasākumu, Komisija iesniedza apstrīdētā lēmuma pilno redakciju. Tādējādi Vispārējā tiesa varēja konstatēt, ka prasītājas apgalvojumi par apstrīdētā lēmuma pilnās redakcijas saturu patiešām ir pareizi.
- 81 Vienlaikus Vispārējā tiesa aicināja prasītāju, izmantojot procesa organizatorisko pasākumu, norādīt, vai tai ir bijusi piekļuve apstrīdētā lēmuma pilnajai redakcijai. Atbildot uz šo jautājumu, prasītāja norādīja, ka tās advokātiem ir bijusi piekļuve šim dokumentam, lai sagatavotu prasību.

- 82 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, runājot par prasības pieteikumā ietverto informāciju, kas nebija ietverta apstrīdētā lēmuma publiskajā redakcijā, bet kas bija ietverta apstrīdētā lēmuma pilnajā redakcijā, pienākums neizpaust dienesta noslēpumu, kāds bija Komisijai, ir zaudējis priekšmetu attiecībā uz prasītāju, jo pēdējā minētā jau bija uzzinājusi attiecīgo informāciju.
- 83 Ņemot vērā attiecīgās informācijas raksturu, šis pienākums bija bez priekšmeta arī attiecībā uz personām, kas iestājušās lietā. Jāatgādina, ka Austrijas Republika bija apstrīdētā lēmuma pilnās redakcijas adresāte un līdz ar to kā tāda tai bija zināms šī dokumenta saturs. Runājot par risku neizpildīt pienākumu ievērot dienesta noslēpumu attiecībā pret citām personām, kas iestājušās lietā, jānorāda, ka attiecīgā informācija, kas attiecās uz *Austrian Airlines* pārstrukturēšanas plāna izmaksām, *Austrian Airlines* un *Lufthansa* ieguldījumu pārstrukturēšanas plāna izmaksās, *Austrian Airlines* paredzamajiem ekspluatācijas zaudējumiem un pārstrukturēšanas plāna saturu, bija, visticamāk, zināma *ÖIAG*, *Austrian Airlines* un *Lufthansa*. Kaut arī Komisijai bija šaubas šajā ziņā, Vispārējā tiesa uzskata, ka Komisija ir tā, kurai ir jāprasa, lai prasības pieteikums tiktu uzskatīts par konfidencialu attiecībā pret šīm personām, kas iestājušās lietā, bet tas netika izdarīts.
- 84 Šajā kontekstā Vispārējā tiesa, izmantojot procesa organizatorisko pasākumu, aicināja Komisiju ieņemt nostāju par visiem iebildumiem, argumentiem un pamatiem, par kuriem tā vēl nebija ieņēmusi nostāju, jo tā to nevarēja izdarīt, nepārkāpjot LESD 339. pantu; to Komisija izdarīja, 2013. gada 19. martā iesniedzot papildinātu iebildumu rakstu.
- 85 Turklāt, ņemot vērā, ka, pirmkārt, apstrīdētā lēmuma pilnajā redakcijā bija ietverta arī informācija, kas tās konfidencialitātes dēļ tikusi dzēsta no apstrīdētā lēmuma publiskās redakcijas un kas nebija ietverta prasības pieteikumā, un, otrkārt, bija neskaidrība par to, vai prasītājam patiešām ir bijusi piekļuve apstrīdētā lēmuma pilnajai redakcijai, neraugoties uz tās atbildi uz šajā ziņā uzdoto Vispārējās tiesas jautājumu, Vispārējā tiesa prasīja Komisijai, vai šī strīda izskatīšanas nolūkā tā var atcelt konfidencialitāti attiecībā uz visu informāciju, kas ietverta apstrīdētā lēmuma pilnajā redakcijā. Tāpat Vispārējā tiesa aicināja arī personas, kas iestājušās lietā, paust to nostāju par apstrīdētā lēmuma pilnās redakcijas konfidencialitāti.
- 86 Izvērtējusi Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, argumentus, kuri izvirzīti, lai pamatotu atteikumu atcelt konfidencialitāti apstrīdētā lēmuma pilnajai redakcijai, Vispārējā tiesa nosūtīja šo dokumentu Komisijai un, izmantojot jaunu procesa organizatorisko pasākumu, aicināja to iesniegt tādu apstrīdētā lēmuma redakciju, no kuras tai būtu jādzēš vienīgi tā konfidencialā informācija, kas nav bijusi minēta prasītājas rakstveida apsvērumos, lai to izsniegtu citiem lietas dalībniekiem. Tā kā Komisija atteicās iesniegt minēto dokumentu, Vispārējā tiesa 2014. gada 27. janvārī izdeva rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem, ko Komisija izpildīja 2014. gada 13. februārī.
- 87 Turklāt, lai nodrošinātu attiecīgās informācijas konfidencialitātes ievērošanu attiecībā pret trešajām personām, Vispārējā tiesa, uzklaušījusi lietas dalībniekus, nolēma organizēt slēgtu tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanai.
- 88 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, tiesas sēdē atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, Komisija norādīja, ka, neraugoties uz slēgtu tiesas sēdi, tā uzskata, ka tai vēl joprojām ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu un ka līdz ar to prasības pieteikums ir jānoraida kā daļēji nepieņemams, ciktāl tas tai nav ļāvis pilnībā īstenot tās tiesības uz aizstāvību.
- 89 Tomēr Vispārējā tiesa uzskata, ka, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija šajā gadījumā nevar atsaukties uz tās tiesību uz aizstāvību neievērošanu, pamatojoties uz apgalvotu neiespējamību atbildēt uz prasītājas argumentiem, nepārkāpjot pienākumu glabāt dienesta noslēpumu.
- 90 Tāpēc Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību, kas ir balstīta uz neiespējamību atbildēt uz argumentiem, kas ir balstīti uz tādu informāciju, kas ir ietverta vienīgi apstrīdētā lēmuma pilnajā redakcijā, ir jānoraida.

- 91 Otrkārt, nepārliecina arī Komisijas arguments, ka prasības pieteikums esot jānoraida kā daļēji nepieņemams, jo tajā esot ietverta informācija, kuru prasītāja esot ieguvusi prettiesiski.
- 92 Pamatojot šo argumentu, Komisija vien apgalvo, ka fakts, ka prasītāja var izmantot tiesvedībā Vispārējā tiesā prettiesiski iegūtu informāciju, apdraudētu valsts atbalstu kontroles sistēmu Eiropas Savienībā, ciktāl tas varētu atturēt uzņēmējus uzticēt Komisijai konfidenciālu informāciju valsts atbalsta pārbaudes procedūras ietvaros.
- 93 No vienas puses, šādi apsvērumi, pat ja tie būtu pamatoti, neietilpst apstākļos, kas var pamatot, ka prasības pieteikums, kas iesniegts, pamatojoties uz LESD 263. pantu, tiek noraidīts kā nepieņemams saskaņā ar judikatūru attiecībā uz Reglamenta 44. pantu, kā tas ir paredzēts iepriekš 65. punktā. Otrkārt, neesot skaidriem noteikumiem, kas paredz kā nepieņemamus noraidīt pamatus, kuri ir balstīti uz konfidenciālu informāciju lēmumā par valsts atbalstu, Komisijas vispārējie apsvērumi nav atbilstoši.
- 94 Protams, ir taisnība, kā to ierosināja Komisija, ka prasītāja varēja prasīt Komisijai piešķirt piekļuvi apstrīdētā lēmuma pilnajai redakcijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) paredzēto kārtību vai prasības pieteikumā apstrīdēt – kā to apgalvoja Austrijas Republika un *Lufthansa* –, ka no apstrīdētā lēmuma publiskās redakcijas tiek dzēsta noteikta informācija apgalvotās konfidencialitātes dēļ, un lūgt Vispārējo tiesu veikt procesa organizatoriskos pasākumus, lai iegūtu pilno redakciju.
- 95 Tomēr jāuzsver, ka atšķirībā no Komisijas un Austrijas Republikas prasītājai nav LESD 339. pantā un Regulas Nr. 659/1999 24. pantā paredzētā pienākuma ievērot dienesta noslēpumu.
- 96 Tāpēc, ciktāl prasītājai jau bija piekļuve informācijai, kas ietverta apstrīdētā lēmuma pilnajā redakcijā, nekas tai nelika izmantot kādu no iepriekš 94. punktā paredzētajiem procesuālajiem tiesību aizsardzības līdzekļiem.
- 97 Prasītāja varēja arī izvēlēties prasības pieteikumā izteikt vienīgi apgalvojumus attiecībā uz apstrīdētā lēmuma pilnās redakcijas saturu, ko tā arī izdarīja.
- 98 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa uzskata, ka, tā kā attiecīgie apgalvojumi attiecas uz informāciju, kas ir būtiska strīda atrisināšanai, tai ir jāpārbauda minēto apgalvojumu patiesums, uzdodot iesniegt apstrīdētā lēmuma pilno redakciju.
- 99 No minētā izriet, ka jānoraida ir arī Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību, kas attiecas uz tādas informācijas izmantošanu prasības pieteikumā, kura ir ietverta vienīgi apstrīdētā lēmuma pilnajā redakcijā.

2. Par lietas būtību

- 100 Šīs prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus, no kuriem pirmais ir saistīts ar LESD noteikumu pārkāpumu, otrais – ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un trešais – ar pilnvaru nepareizu izmantošanu.
- 101 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms izskatīt otro pamatu, kas ir balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

Par otro pamatu, kas ir balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

- 102 Prasītājas izvirzītais otrais pamats ir sadalīts divās daļās, no kurām pirmā daļa attiecas uz kļūdu pamatojumā attiecībā uz kompensējošo pasākumu pietiekamību, bet otrā – uz kļūdu pamatojumā attiecībā uz principa par vienreizēju atbalstu ievērošanu.

Par otrā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz pamatojuma attiecībā uz kompensējošo pasākumu pietiekamību neesamību, ņemot vērā situāciju attiecīgajos tirgos

- 103 Prasītāja būtībā apgalvo, pirmkārt, ka apstrīdētajā lēmumā nav ietverta nekāda atsauce uz situāciju tirgū, kuru varētu ietekmēt attiecīgā atbalsta piešķiršana, un, otrkārt, ka apstrīdētajā lēmumā nav ietverts pamatojums attiecībā uz kompensējošo pasākumu, kuri tādējādi jāpiemēro, ņemot vērā apstākļus minētajā tirgū, pietiekamību.
- 104 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pienākums norādīt pamatojumu ir būtiska formas prasība, kas ir jānošķir no pamatojuma pamatotības, kura ir atkarīga no apstrīdētā akta likumības pēc būtības. Līdz ar to iebildumi un argumenti, ar kuriem tiek apstrīdēta šī akta pamatotība, ir nederīgi uz pamatojuma neesamību vai nepietiekamību balstīta pamata ietvaros (spriedumi 2001. gada 22. marts, Francija/Komisija, C-17/99, Krājums, EU:C:2001:178, 35.–38. punkts, un 2005. gada 15. jūnijs, *Corsica Ferries France*/Komisija, T-349/03, Krājums, EU:T:2005:221, 52. un 59. punkts; šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 6. aprīlis, *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke*/Komisija, T-17/03, Krājums, EU:T:2006:109, 70. un 71. punkts).
- 105 Tāpat jāatgādina, ka pienākuma norādīt pamatojumu apmērs ir atkarīgs no attiecīgā akta būtības un konteksta, kurā tas ticis pieņemts. Pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jānorāda iestādes, kura ir pieņēmusi tiesību aktu, argumentācija, lai, pirmkārt, Savienības tiesa varētu veikt likumības pārbaudi un, otrkārt, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un lai tās savukārt varētu aizstāvēt savas tiesības un pārbaudīt, vai lēmums ir pamatots. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu precizēti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums, vai akta pamatojumā ir izpildītas LESD 296. panta prasības, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šī panta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kas regulē attiecīgo jomu (spriedumi 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, C-367/95 P, Krājums, EU:C:1998:154, 63. punkts, un 2010. gada 3. marts, *Freistaat Sachsen*/Komisija, T-102/07 un T-120/07, Krājums, EU:T:2010:62, 180. punkts).
- 106 It īpaši Komisijai nav pienākuma izteikt viedokli par visiem argumentiem, ko tai paudušas ieinteresētās personas. Ir pietiekami, ja tā norāda tos faktus un juridiskos apsvērumus, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma kontekstā (spriedumi 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste/UFEX* u.c., C-341/06P un C-342/06 P, Krājums, EU:C:2008:375, 96. punkts, un *Freistaat Sachsen* u.c./Komisija, minēts 105. punktā, EU:T:2010:62, 180. punkts).
- 107 Runājot, pirmkārt, par apgalvoto norādes uz tirgus situāciju, kuru var ietekmēt attiecīgā atbalsta piešķiršana, neesamību, ir jāatgādina, ka LESD 296. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu ievērošana ir jāizvērtē, ņemot vērā kontekstu, kādā šis lēmums ticis pieņemts. Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts tajā pašā dienā, kad tika pieņemts lēmums, ar kuru tika atļauta koncentrācija starp *Lufthansa* un *Austrian Airlines*, kurā Komisija tieši izvērtēja šīs koncentrācijas ietekmi uz tirgu. Turklāt no apstrīdētā lēmuma 316. apsvēruma izriet, ka Komisija uzskatīja, ka situācija tirgū šajā gadījumā prasīja samazināt papildu jaudu līdz pārstrukturēšanas plānā jau paredzētajai jaudai. Tāpat no apstrīdētā lēmuma 322. un 324. apsvēruma izriet, ka pārstrukturēšanas plāns bija balstīts uz pieņēmumu, ka 2010. gadā tirgus atkal atsāks pozitīvu attīstību, kas pamatoja *Austrian Airlines* jaudas palielināšanas ierobežošanu līdz konstatētajam Eiropas gaisa pārvadātāju vidējam pieauguma tempam līdz 2015. gada beigām vai līdz brīdim, kad *Austrian Airlines* būs sasniegusi rentabilitātes sliekšni.

- 108 No minētā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, apstrīdētajā lēmumā netrūkst norādes par tirgus situāciju, kuru var ietekmēt attiecīgā atbalsta piešķiršana.
- 109 Runājot, otrkārt, par apgalvoto pamatojuma neesamību apstrīdētajā lēmumā attiecībā uz kompensējošo pasākumu, kādi tiek prasīti minētajā lēmumā saistībā ar situāciju tirgū, pietiekamību, ir jāatgādina argumenti, kādus izvirzījusi prasītāja šī apgalvojuma pamatošanai.
- 110 Prasītāja gan prasības pieteikumā, gan arī replikā apgalvo, ka, atzīstot attiecīgā atbalsta saderīgumu, Komisija ļaus nostiprināt pret konkurenci vērsto praksi, kādā tiek vainota *Lufthansa* un *Austrian Airlines* kā kopuzņēmums kopš 2006. gada, ka ar kompensējošajiem pasākumiem varētu neizdoties mazināt pret konkurenci vērsto ietekmi, kāda izrietētu no atbalsta piešķiršanas, ka apstrīdētajā lēmumā nav paredzēts neviens kompensējošs pasākums attiecībā uz tirgu maršrutos starp Austriju un Austrumeiropu un Austriju un Tuvajiem Austrumiem, kurā *Austrian Airlines* ir dominējošais stāvoklis, un, visbeidzot, ka apstrīdētajā lēmumā nav paredzēti kompensējoši pasākumi, lai cīnītos pret negodīgu cenu politiku, kādu īsteno *Lufthansa* un *Austrian Airlines*.
- 111 Tāpēc, neraugoties uz šī pamata nosaukumu, no prasītājas argumentu formulējuma – gan prasības pieteikumā, gan replikā – izriet, ka patiesībā ar tiem ir paredzēts apstrīdēt Komisijas vērtējuma attiecīgā atbalsta saderībai ar kopējo tirgu pamatotību. Šie argumenti būs jāizvērtē pirmā pamata trešās daļas ietvaros, kura ir balstīta uz pārstrukturēšanas plāna un kompensējošo pasākumu nepietiekamību. Tomēr, kā jau tika atgādināts iepriekš 104. punktā, šiem argumentiem nav nozīmes pamata, kurš ir balstīts uz pamatojuma neesamību vai nepietiekamību, ietvaros.
- 112 No minētā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- Par otrā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz pamatojuma attiecībā uz principa par vienreizēju atbalstu ievērošanu neesamību
- 113 Prasītāja būtībā kritizē Komisiju par to, pirmkārt, ka tā apstrīdētajā lēmumā nav izteikusi nostāju par vairākiem atbalstiem, kurus agrāk bija saņēmusi *Austrian Airlines* un kuru pastāvēšanu prasītāja esot pierādījusi savā sūdzībā, un, otrkārt, ka tā uzskatīja, ka attiecīgie atbalsti nav pretrunā vienreizēja atbalsta principam.
- 114 Šajā ziņā jāatgādina, pirmkārt, ka saskaņā ar iepriekš 106. punktā minēto judikatūru, runājot par lēmumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz EKL 87. panta 3. punktu, Komisijai nav pienākuma izteikt nostāju par visiem ieinteresēto personu izvirzītajiem argumentiem. Pietiek ar to, ka tā izklāsta vien faktus un juridiskos apsvērumus, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma kontekstā (spriedumi *Chronopost* un *La Poste/UFEX* u.c., minēts 106. punktā, EU:C:2008:375, 96. punkts, un *Freistaat Sachsen* u.c./Komisija, minēts 105. punktā, EU:T:2010:62, 180. punkts).
- 115 Tomēr arī jāatgādina, ka vienreizējas palīdzības princips ir īpaši svarīgs, novērtējot pārstrukturēšanas atbalsta saderību ar kopējo tirgu, kā tas izriet no šajā lietā piemērojamo 2004. gada pamatnostādņu 72. punkta.
- 116 Taču jākonstatē, ka Komisija patiešām ir izteikusi savu nostāju par šī principa ievērošanu šajā lietā, apstrīdētā lēmuma 339. apsvērumā norādot, ka tā ir konstatējusi, ka ne pati *Austrian Airlines*, ne arī kāds cits koncerna uzņēmums nav iepriekš saņēmuši pārstrukturēšanas atbalstu.
- 117 Līdz ar to prasītāja nevar apgalvot, ka Komisija nav ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu, apstrīdētajā lēmumā nesniedzot detalizētu nostāju par visiem argumentiem, kurus prasītāja izvirzīja administratīvajā procesā, lai pierādītu, ka *Austrian Airlines* agrāk tikuši piešķirti nelikumīgi atbalsti.

- 118 Turklāt, runājot par iebildumu, kas ir balstīts uz to, ka Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka attiecīgo atbalstu piešķiršana nav pretrunā principam par vienreizēju atbalstu, ir jākonstatē, ka ar to tiek apšaubīts Komisijas vērtējums pēc būtības un ka tāpēc tas ir nederīgs pamata, kas ir balstīts uz kļūdu pamatojumā vai pamatojuma neesamību, ietvaros saskaņā ar iepriekš 104. punktā atgādināto judikatūru.
- 119 Līdz ar to otrā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota, un tāpēc arī ir jānoraida kā nepamatots viss otrais pamats kopumā.

Par pirmo pamatu, kas ir balstīts uz EK līguma noteikumu pārkāpumu

- 120 Prasītājas izvirzītais pirmais pamats sastāv no četrām daļām, no kurām pirmā ir balstīta uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz atbalsta saņēmēja identitāti un tiesībām saņemt šo atbalstu, otrā daļa ir balstīta uz atbalsta saņēmēja nepietiekamo paša ieguldījumu pārstrukturēšanas plānā, trešā daļa ir balstīta uz pārstrukturēšanas plāna un kompensējošo pasākumu nepietiekamību un ceturtā daļa ir balstīta uz EKL 43. panta pārkāpumu.

Par pirmā pamata pirmo daļu, kas ir balstīta uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz atbalsta saņēmēja identitāti un tiesībām saņemt šo atbalstu

- 121 Prasītāja būtībā kritizē Komisiju par to, ka tā esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz atbalsta saņēmēja identitāti, jo atbalsta saņēmēja esot bijusi nevis *Austrian Airlines*, bet *Lufthansa*. Šī sākotnējā kļūda esot ietekmējusi apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, jo *Lufthansa* nebija grūtībās nonācis uzņēmums un līdz ar to tai nebija tiesību uz attiecīgo pārstrukturēšanas atbalstu. Turklāt prasītāja apgalvo, ka pat gadījumā, ja *Austrian Airlines* patiešām būtu bijusi attiecīgā atbalsta saņēmēja, tā nebūtu atbildusi nosacījumiem šī atbalsta saņemšanai.
- 122 Runājot, pirmkārt, par iebildumu par apgalvoto Komisijas kļūdu saistībā ar attiecīgā atbalsta saņēmēja identitāti, ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka atbalsta kvalifikācija EKL 87. panta 1. punkta izpratnē prasa, lai būtu izpildīti visi šajā normā paredzētie nosacījumi. Pirmkārt, ir jābūt valsts intervencei vai valsts līdzekļu izmantošanai. Otrkārt, šai intervencei ir jābūt tādai, kas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Treškārt, ar atbalstu ir jāpiešķir priekšrocība tā saņēmējam, atbalstot konkrētus uzņēmumus vai konkrētu preču ražošanu. Ceturtkārt, atbalstam ir jārada vai jādraud radīt konkurences izkropļojumus (šajā ziņā skat. spriedumus 2003. gada 24. jūlijs, *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Krājums, EU:C:2003:415, 74. un 75. punkts, un 2006. gada 22. februāris, *Le Levant 001* u.c./Komisija, T-34/02, Krājums, EU:T:2006:59, 110. punkts).
- 123 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana saskaņā ar izdevīgākiem nosacījumiem var tikt uzskatīta par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumus 1988. gada 2. februāris, *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija, 67/85, 68/85 un 70/85, Krājums, EU:C:1988:38, 28. un 29. punkts; 2003. gada 20. novembris, *GEMO*, C-126/01, Krājums, EU:C:2003:622, 29. punkts; 2010. gada 1. jūlijs, *Itālija/Komisija*, T-53/08, Krājums, EU:T:2010:267, 59. punkts).
- 124 Tad, kad šis princips tiek piemērots gadījumā, kad valsts iestāde pārdod kaut ko privātpersonai, tā sekas ir tādas, ka ir jānosaka, vai šīs preces pārdošanas cena atbilst tirgus cenai, proti, vai cena ir tāda, par kādu šo preci varētu iegādāties pircējs normālos tirgus apstākļos (šajā ziņā skat. spriedumu 2004. gada 16. septembris, *Valmont/Komisija*, T-274/01, Krājums, EU:T:2004:266, 45. punkts un tajā minētā judikatūra). No šī viedokļa Komisijai ir lietderīgi piemērot kritēriju par privāto investoru tirgus ekonomikas ietvaros, lai pārbaudītu, vai cena, ko iespējamais atbalsta saņēmējs ir samaksājis, atbilst cenai, kādu normālos konkurences apstākļos privāts uzņēmējs būtu varējis noteikt (šajā ziņā skat. spriedumus 2010. gada 2. septembris, *Komisija/Scott*, C-290/07 P, Krājums, EU:C:2010:480, 68. punkts,

un 2010. gada 16. decembris, *Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe*, C-239/09, Krājums, EU:C:2010:778, 34. punkts un tajā minētā judikatūra). Parasti minētā kritērija piemērošana prasa sniegt sarežģītu ekonomisku vērtējumu (spriedums Komisija/*Scott*, minēts iepriekš, EU:C:2010:480, 68. punkts).

- 125 Tāpat saistībā ar pārbaudes tiesā apjomu un raksturu ir jāatgādina, ka valsts atbalsta jēdzienam, kā tas ir definēts Līgumā, ir juridisks raksturs un tas ir interpretējams saskaņā ar objektīviem elementiem. Šī iemesla dēļ Savienības tiesai, ņemot vērā gan konkrētos tajā iesniegtās lietas apstākļus, gan Komisijas sniegto vērtējumu tehnisko vai sarežģīto raksturu, ir jāveic pilna pārbaude attiecībā uz jautājumu par to, vai pasākums ietilpst EKL 87. panta 1. punkta piemērošanas jomā (šajā ziņā skat. spriedumus 2000. gada 16. maijs, Francija/*Ladbroke Racing* un Komisija, C-83/98 P, Krājums, EU:C:2000:248, 25. punkts, un 2008. gada 22. decembris, *British Aggregates*/Komisija, C-487/06 P, Krājums, EU:C:2008:757, 111. punkts). Savienības tiesai ir arī ne vien jāpārbauda izvirzīto pierādījumu faktiskā precizitāte, ticamība un konsekvence, bet arī jāpārbauda, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo datu kopumu, kas ir jāņem vērā, lai izvērtētu sarežģītu situāciju, un vai šo pierādījumu raksturs ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus (skat. spriedumu Komisija/*Scott*, minēts 124. punktā, EU:C:2010:480, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 126 Tomēr šajā pārbaudē Savienības tiesai nav jāaizstāj Komisijas veiktais ekonomiskais novērtējums ar savējo. Savienības tiesa, pārbaudot Komisijas sniegtos sarežģītos ekonomiskos vērtējumus, veic ierobežotu pārbaudi, pārbaudot vienīgi, vai ir ievērotas procesuālās normas un izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, vai fakti ir precīzi, kā arī vai nepastāv acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana (skat. spriedumus Komisija/*Scott*, minēts 124. punktā, EU:C:2010:480, 66. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2008. gada 17. decembris, *Ryanair*/Komisija, T-196/04, Krājums, EU:T:2008:585, 41. punkts).
- 127 Turklāt jāprecizē, ka Komisijas lēmuma valsts atbalsta jomā tiesiskums ir jānovērtē, ņemot vērā informāciju, kādai Komisija varēja piekļūt šī lēmuma pieņemšanas brīdī (spriedumi 1986. gada 10. jūlijs, Beļģija/Komisija, 234/84, Krājums, EU:C:1986:302, 16. punkts; 2004. gada 14. septembris, Spānija/Komisija, C-276/02, Krājums, EU:C:2004:521, 31. punkts, un *Valmont*/Komisija, minēts 124. punktā, EU:T:2004:266, 38. punkts). No tā it īpaši izriet, ka, tā kā valsts atbalsta jēdziens atbilst objektīvai situācijai, kas izvērtējama datumā, kurā Komisija pieņem savu lēmumu, tad, veicot tiesas pārbaudi, ir jāņem vērā šajā datumā veiktie novērtējumi (spriedums *Chronopost* un *La Poste*/UFEX u.c., minēts 106. punktā, EU:C:2008:375, 144. punkts).
- 128 Ņemot vērā šos principus, ir jāpārbauda, vai Komisija šajā gadījumā nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka attiecīgā atbalsta saņēmēja bija *Austrian Airlines*, nevis *Lufthansa*.
- 129 Šajā gadījumā prasītāja būtībā apgalvo, ka attiecīgā subsīdija EUR 500 000 000 apmērā esot uzskatāma par valsts atbalstu par labu *Lufthansa*. Šī apgalvojuma pamatošanai tā norāda, ka minētā subsīdija atbilst cenai, kādu samaksāja pārdevēja, proti, *ÖIAG*, pircējam, proti, *Lufthansa*, apmaiņā pret negatīvo aktīvu pārņemšanu. To apstiprinot fakts, ka subsīdija vispirms tika izmaksāta *Suriba Beteiligungsverwaltungs GmbH* (turpmāk tekstā – “*Suriba*”), sabiedrībai, kuru pilnībā kontrolēja *Lufthansa*, pirms tā tika izmaksāta *Austrian Airlines*, kura galu galā pilnībā kļuva par *Lufthansa* meitasuzņēmumu. Tomēr šīs subsīdijas izmaksa valstij esot bijis neizdevīgāks rīcības plāns nekā *Austrian Airlines* bankrots.
- 130 Šajā ziņā jānorāda, ka no *Lufthansa* pārpirkšanas piedāvājuma, ko tā iesniedza attiecībā uz Austrijas Republikas akcijām *Austrian Airlines*, izriet, ka valsts subsīdijas EUR 500 000 000 apmērā izmaksāšana *Austrian Airlines* bija viens no šīs pārpirkšanas nosacījumiem, tāpat kā nosacījums, ka *Lufthansa* maksā *ÖIAG* pirkuma cenu EUR 366 268,75 apmērā, un vekseļa, kas var radīt tiesības uz papildu maksājumu līdz EUR 162 000 000, pastāvēšana, kas nozīmē, ka šī subsīdija var tikt uzskatīta par negatīvu faktoru, kas ietilpst pārdošanas cenā, kādai piekrita Austrijas Republika apmaiņā pret tai piederošajām *Austrian Airlines* akcijām.

- 131 Šādu pārdošanas cenas analīzi ir veikusi Komisija savā apstrīdētajā lēmumā, un prasītāja to nav oficiāli apstrīdējusi.
- 132 Tāpat jānorāda, ka Komisija, izvērtējusi apstākļus tirgū, apstrīdētajā lēmumā ir konstatējusi, ka cena, kādu *Lufthansa* piedāvāja savā pārpirkšanas piedāvājumā attiecībā uz Austrijas Republikas akcijām *Austrian Airlines*, atbilda tirgus cenai, un šīs prasības ietvaros prasītāja šo faktu neapstrīd.
- 133 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, ja uzņēmums, kas ir saņēmis valsts atbalstu, tiek pārpirkts par tirgus cenu, proti, par augstāko cenu, kādu privāts investors normālos konkurences apstākļos būtu gatavs maksāt par šo sabiedrību situācijā, kādā tā bija – it īpaši pēc valsts atbalsta saņemšanas –, tiek uzskatīts, ka atbalsta elements ticis novērtēts par tirgus cenu un iekļauts pirkuma cenā. Šādā situācijā nevar tikt uzskatīts, ka pircējs ir guvis priekšrocību attiecībā pret citiem tirgus dalībniekiem (pēc analogijas skat. spriedumu 2001. gada 20. septembris, *Banks*, C-390/98, Krājums, EU:C:2001:456, 77. punkts).
- 134 No minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, kādā ziņā Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētajā lēmumā uzskatot, ka *Austrian Airlines* bija attiecīgā atbalsta saņēmēja.
- 135 Šāds secinājums nevar tikt apšaubīts ar prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru valsts subsīdijas izmaksa nebūtu nepieciešama ne gadījumā, ja *Austrian Airlines* būtu iegādājies cits operators, ne arī gadījumā, ja *Austrian Airlines* varētu neatkarīgi turpināt savu darbību pēc alternatīva pārstrukturēšanas plāna ieviešanas, kuru Austrijas Republika esot turējusi noslēpumā.
- 136 Ar šādu argumentu faktiski tiek apgalvots, ka, piekrītot pirkuma piedāvājumam ar negatīvu elementu EUR 500 000 000 apmērā attiecībā uz tai piederošajām *Austrian Airlines* akcijām, Austrijas Republika nav rīkojusies kā privāts investors tirgus ekonomikas ietvaros.
- 137 Tomēr tas ir tieši tas, ko Komisija konstatēja apstrīdētajā lēmumā, uzskatot, ka rīcības plāns, kas ietver *Austrian Airlines* bankrotu, kurš valstij neradītu nekādas izmaksas, valstij būtu izdevīgāks nekā *Austrian Airlines* pārdošana, jo pārdošanas gadījumā valstij būtu jāizmaksā *Austrian Airlines* subsīdija EUR 500 000 000 apmērā. Pamatojoties uz šo konstatējumu, Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka šī valsts subsīdija ir uzskatāma par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, ko Austrijas Republika ir piešķirusi *Austrian Airlines*.
- 138 Šis secinājums nevar tikt apšaubīts arī ar prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru *Austrian Airlines* nebija valsts subsīdiju saņēmēja, jo pēc tam, kad ÖIAG šo subsīdiju pārskaitīja *Suriba*, *Lufthansa* meitasuzņēmumam, netika palielināts *Austrian Airlines* pamatkapitāls. Kaut arī no 2009. gada 23. oktobra *Bundesgesetz über die Übertragung von Bundesbeteiligungen in das Eigentum der ÖIAG* (Federālais likums par ÖIAG īpašumā esošo federālo ieguldījumu nodošanu) (BGBl. I, 87/1998) normām izriet, ka finanšu atbalstam EUR 500 000 000 apmērā ir jāļauj palielināt ÖIAG kapitālu, nav precizēts, ka šī pasākuma rezultātā noteikti ir jāpalielina pamatkapitāls. Kā to pamatoti apgalvo Komisija, šī pasākuma mērķis ir samazināt *Austrian Airlines* parādsaistību līmeni, palielinot tās pašu kapitālu. No lietas materiāliem izriet, ka *Austrian Airlines* patiešām palielināja pašu kapitālu apvienošanās ar *Suriba* rezultātā.
- 139 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, kā nepamatots ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru *Lufthansa* galu galā saņēma attiecīgo subsīdiju, jo tā tieši vai netieši ieguva visas *Austrian Airlines* akcijas, ciktāl netiek apstrīdēts, ka valsts subsīdija veidoja daļu no negatīvās pārdošanas cenas, kādu samaksāja *Lufthansa* par *Austrian Airlines* [akcijām], un ka šī pārdošanas cena atbilda tirgus cenai.
- 140 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka jautājums par to, vai *Lufthansa* ir tiesīga saņemt atbalstu 2004. gada pamatnostādņu izpratnē, nav atbilstošs.

- 141 Runājot, otrkārt, par iebildumu, saskaņā ar kuru Komisija apstrīdētajā lēmumā esot kļūdaini uzskatījusi, ka *Austrian Airlines* bija uz pārstrukturēšanas atbalstu tiesīgs uzņēmums, ir jānorāda, ka šāds iebildums attiecas uz vērtējumu, ko Komisija veica, piemērojot EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.
- 142 Šajā brīdī ir jāatgādina atbilstošās tiesību normas attiecībā uz pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanas kontroli.
- 143 Pirmkārt, saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm, var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.
- 144 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošanā Komisijai ir plaša rīcības brīvība, kuras īstenošana prasa sarežģītu ekonomisku un sociālu vērtējumu izdarīšanu Kopienas kontekstā (šajā ziņā skat. spriedumus 1987. gada 24. februāris, *Deufil*/Komisija, 310/85, Krājums, EU:C:1987:96, 18. punkts; 2004. gada 29. aprīlis, *Itālija*/Komisija, C-372/97, Krājums, EU:C:2004:234, 83. punkts, un *Corsica Ferries France*/Komisija, minēts 104. punktā, EU:T:2005:221, 137. punkts).
- 145 Turklāt Komisija var noteikt virzienus, kādā tā īsteno savu rīcības brīvību, pieņemot tādus aktus kā pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, ciktāl šie akti ietver noteikumus, kas parāda virzienu, kādā šai iestādei rīkoties, un kas nenovirzās no Līguma noteikumiem (skat. spriedumu 2002. gada 30. janvāris, *Keller* un *Keller Meccanica*/Komisija, T-35/99, Krājums, EU:T:2002:19, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 146 Šai sakarā, runājot par pārstrukturēšanas atbalsta jēdzienu, ir svarīgi norādīt, ka no 2004. gada pamatnostādņu 16. un 17. punkta būtībā izriet, ka Komisija uzskata, ka šāda atbalsta mērķis ir atjaunot grūtībās nonākušā uzņēmuma dzīvotspēju ilgtermiņā, atšķirībā no glābšanas atbalsta, kas izpaužas kā pagaidu palīdzība un ir domāts steidzamu pasākumu īstenošanai.
- 147 Otrkārt, atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai tiesas pārbaudes ietvaros, kas tiek piemērota attiecībā uz Komisijai saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu piemēroto rīcības brīvības īstenošanu, tiek pārbaudīts tikai tas, vai ir ievērotas procesuālās normas un normas par pamatojumu, kā arī tas, vai vērā ņemtie fakti ir pareizi un vai nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda faktu vērtējumā, kā arī vai nav notikusi pilnvaru ļaunprātīga izmantošana (šajā ziņā skat. spriedumus 2003. gada 13. februāris, *Spānija*/Komisija, C-409/00, Krājums, EU:C:2003:92, 93. punkts, un *Corsica Ferries France*/Komisija, minēts 104. punktā, EU:T:2005:221, 138. punkts un tajā minētā judikatūra). Savukārt Vispārējai tiesai ar savu ekonomisko vērtējumu nav jāaizstāj lēmuma autora vērtējums (spriedumi 1998. gada 25. jūnijs, *British Airways* u.c./Komisija, T-371/94 un T-394/94, Krājums, EU:T:1998:140, 79. punkts, un *Corsica Ferries France*/Komisija, minēts 104. punktā, EU:T:2005:221, 138. punkts).
- 148 Turklāt Vispārējai tiesai ir arī jāpārbauda, vai prasības, ko Komisija ir noteikusi pati sev un ietvērusi pamatnostādņēs, ir ievērotas (šai ziņā skat. spriedumu *Keller* un *Keller Meccanica*/Komisija, minēts 145. punktā, EU:T:2002:19, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 149 Turpretim Savienības tiesai nav jāaizstāj Komisija, tās vietā veicot pārbaudi, ko tā nekad nav veikusi, un izdarot pieņēmumus par secinājumiem, ko tā būtu izdarījusi šīs pārbaudes beigās (spriedums 2008. gada 1. jūlijs, *Deutsche Post*/Komisija, T-266/02, Krājums, EU:T:2008:235, 95. punkts; šajā ziņā skat. spriedumu *Valmont*/Komisija, minēts 124. punktā, EU:T:2004:266, 136. punkts).
- 150 Ņemot vērā šos principus, ir jāizvērtē iebildums, saskaņā ar kuru Komisija apstrīdētajā lēmumā kļūdaini esot uzskatījusi, ka *Austrian Airlines* bija uzņēmums, kurš bija tiesīgs saņemt pārstrukturēšanas atbalstu, jo to gatavojās pārņemt *Lufthansa*, un ka *Lufthansa* varēja viena tikt galā ar *Austrian Airlines* grūtībām.

151 2004. gada pamatnostādņu 13. punktā, kurš atrodas tajā pamatnostādņu daļā, kurā Komisija precizē grūtībās nonākušā uzņēmuma jēdzienu, ir paredzēts:

“Uzņēmums, kas pieder koncernam vai ko pārņem koncerns, parasti nav atbilstīgs glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalsta saņemšanai, ja vien nevar tikt pierādīts, ka uzņēmuma grūtības ir saistītas tikai ar šo uzņēmumu vien un tās nav sakarā ar patvaļīgu izmaksu sadalījumu grupas iekšienē un ka grūtības ir pārāk nopietnas, lai tās varētu novērst pati grupa. [...]”

152 Līdz ar to vispirms ir jāpārbauda, vai apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī *Austrian Airlines* piederēja koncernam vai arī varēja tikt kvalificēta kā sabiedrība, kuru ir pārņēmis koncerns 2004. gada pamatnostādņu 13. punkta izpratnē, pirms vajadzības gadījumā noskaidrot, vai *Lufthansa* varēja atrisināt *Austrian Airlines* radušās grūtības.

153 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, fakts, ka *ÖIAG* 2008. gada 5. decembrī apstiprināja *Lufthansa* iesniegto *Austrian Airlines* pārpirkšanas piedāvājumu, nenozīmē, ka šajā datumā *Austrian Airlines* jau piederēja *Lufthansa*. *ÖIAG* piederošo *Austrian Airlines* akciju faktiska nodošana *Lufthansa* palika atkarīga no nosacījuma par Komisijas atļauju, kas tika dota tikai vēlāk, proti, 2009. gada 28. augustā, ar lēmumu par koncentrācijas atļaušanu.

154 Turklāt šajā lietā prasītāja tiesas sēdē atzina, ka 2008. gada 5. decembrī *Austrian Airlines* pārņemšanas darījums, proti, *Lufthansa* veiktā *ÖIAG* piederošo *Austrian Airlines* akciju pārpirkšana, palika atkarīga no attiecīgās subsīdijas izmaksas, kaut arī pašas subsīdijas izmaksai bija vajadzīga Komisijas atļauja.

155 Tomēr attiecīgās subsīdijas izmaksa nevarēja tikt vērtēta atsevišķi, jo tā bija iekļauta negatīvajā pārdošanas cenā, kādu *Lufthansa* bija gatava maksāt un kādu apstiprināja *ÖIAG*.

156 Tāpēc negatīvās cenas samaksa un līdz ar to arī īpašumtiesību uz *ÖIAG* piederošajām *Austrian Airlines* akcijām nodošana *Lufthansa* tika atlikta līdz attiecīgās subsīdijas izmaksai.

157 Līdz ar to ir jāuzskata, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī *Austrian Airlines* vēl nepiederēja *Lufthansa* koncernam.

158 Tādējādi jautājums ir par to, vai šajā pašā datumā *Austrian Airlines* varēja tikt uzskatīta par tādu sabiedrību, kuru ir pārņēmis koncerns 2004. gada pamatnostādņu 13. punkta izpratnē.

159 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka viens no 2004. gada pamatnostādņu 13. punktā ietvertajiem principiem ir aizliegums grūtībās nonākušajam uzņēmumam, kurš pieder pie grupas, saņemt glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalstu, ja grūtības ir ne tikai iekšēja rakstura un izriet no izmaksu patvaļīgas sadales grupas ietvaros vai ja grupa pati var šīs grūtības novērst. Tādējādi šāda aizlieguma mērķis ir novērst, ka uzņēmumu grupa prasa valstij segt pārstrukturēšanas plāna izmaksas vienam no tās uzņēmumiem gadījumā, kad šis uzņēmums ir nonācis grūtībās un kad šī grupa pati ir izraisījusi šīs grūtības, vai arī kad tai pašai ir līdzekļi, lai novērstu šīs grūtības.

160 Šajā kontekstā aizlieguma saņemt glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalstu attiecināšanas uz grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, kurus ir “pārņēmusi” grupa, mērķis ir izvairīties no tā, ka uzņēmumu grupa apiet šo aizliegumu, gūstot labumu no apstākļa, ka uzņēmums, kuru tā gatavojas pārpirkt, tai vēl formāli nepieder brīdī, kad tiek izmaksāts pārstrukturēšanas atbalsts par labu pārpirktajam uzņēmumam.

161 Tomēr šādu situāciju nedrīkstētu pielīdzināt situācijai šajā lietā, kur attiecīgā subsīdija, kuru valsts izmaksājusi *Austrian Airlines*, ir uzskatāma, kā tas tika precizēts iepriekš 130. punktā, par negatīvu elementu, kas ir iekļauts cenā, kādu *Lufthansa* samaksāja *ÖIAG* par *Austrian Airlines* iegādi.

162 Tāpēc ir jākonstatē, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka šajā gadījumā nebija izpildīti 2004. gada pamatnostādņu 13. punkta piemērošanas nosacījumi.

163 Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota, neesot vajadzībai izvērtēt, vai *Lufthansa* apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī varēja atrisināt *Austrian Airlines* radušās grūtības.

Par pirmā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz nepietiekamu paša atbalsta saņēmēja ieguldījumu pārstrukturēšanas plānā

164 Prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka paša attiecīgā atbalsta saņēmēja ieguldījums bija atbilstošs 2004. gada pamatnostādņu 43. punkta izpratnē.

165 2004. gada pamatnostādņu 43. punktā ir paredzēts:

“Atbalsta apjoms un intensitāte jāierobežo līdz stingram pārstrukturēšanas izmaksu minimumam, kas vajadzīgas, lai veiktu pārstrukturēšanu, ņemot vērā uzņēmuma, tā akcionāru vai grupas, kurā tas ietilpst, esošos finanšu resursus. Šajā novērtējumā ņem vērā katru iepriekš piešķirtu glābšanas atbalstu. Atbalsta saņēmējiem jādod ievērojams ieguldījums pārstrukturēšanas plānā no saviem pašu resursiem, tostarp to aktīvu pārdošanas, kas nav būtiski uzņēmuma izdzīvošanai, vai no ārējā finansējuma tirgus apstākļos. Šis ieguldījums apliecina ticību uzņēmuma dzīvotspējas atjaunošanai. Šim ieguldījumam jābūt reālam, t.i., faktiskam, neņemot vērā visus nākotnē sagaidāmus ienākumus, piemēram, naudas plūsmas, un tam jābūt iespējami augstam.”

166 It īpaši no 2004. gada pamatnostādņu 44. punkta izriet, ka parasti Komisija uzskata par atbilstošu tādu atbalsta saņēmēju ieguldījumu, kas sasniedz 50 % attiecībā uz lieliem uzņēmumiem.

167 Tāpat no tās apstrīdētā lēmuma redakcijas, ko iesniedza Komisija, atbildot uz Vispārējās tiesas 2014. gada 27. janvāra rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumu, 307. apsvēruma izriet:

“Komisija ir secinājusi, ka visas pārstrukturēšanas izmaksas būs aptuveni 1405 miljoni euro (vai 1048 miljoni euro gadījumā, ja *Lufthansa* nesamazinās *Austrian Airlines* parādus par 357 miljoniem euro), no kuriem 905 miljoni euro (vai 548 miljoni euro) pašu ieguldījums (ko kopā vai atsevišķi veic *Austrian Airlines* un/vai *Lufthansa*). Tas atbilst 64 % (vai 52 %) no pārstrukturēšanas izmaksām. Līdz ar to Komisija var secināt, ka šajā gadījumā ir izpildīta prasība par pietiekamu pašu ieguldījumu pārstrukturēšanas izmaksās.”

168 Ņemot vērā šos faktorus, ir jāatbild uz prasītājas argumentiem.

169 Runājot, pirmkārt, par prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru, lai pārbaudītu ieguldījuma pārstrukturēšanas plānā atbilstošo raksturu, ir jāņem vērā tikai attiecīgā atbalsta saņēmēja ieguldījums no paša resursiem, pietiek norādīt, ka no 2004. gada pamatnostādņu 43. punkta izriet, ka atbalsta saņēmējs var sniegt ieguldījumu pārstrukturēšanā no ārējā finansējuma tirgus apstākļos.

170 Otrkārt, nevar tikt atbalstīts prasītājas arguments, saskaņā ar kuru *Lufthansa* ieguldījums nav uzskatāms par ārēju finansējumu 2004. gada pamatnostādņu 43. punkta izpratnē, jo, pirmkārt, ja *Lufthansa* negatavojās pārņemt *Austrian Airlines* apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, tā nevarēja tikt uzskatīta par ārēju investoru un, otrkārt, *Lufthansa* nenodeva *Austrian Airlines* rīcībā ne finanšu kapitālu, ne arī kapitālu natūrā tās pārstrukturēšanai.

171 Faktiski vispirms faktam, ka *Austrian Airlines* nebija tāds uzņēmums, kuru ir pārņēmusi uzņēmumu grupa 2004. gada pamatnostādņu 13. punkta izpratnē, kā tas tika konstatēts iepriekš 162. punktā, nav nozīmes attiecībā uz apstākli, ka *Lufthansa* apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī bija privāts investors, kura pārņemšanas piedāvājums ietvēra – papildus naudas summas EUR 366 268,75 apmērā samaksai

un vekselim, kura vērtība varētu būt līdz EUR 162 000 000 – negatīvas cenas samaksu, ko veidoja Austrijas Republikas izmaksāts pārstrukturēšanas atbalsts par labu *Austrian Airlines*, un *Lufthansa* piekrita piedalīties šajā pārstrukturizācijā Komisijai iesniegtā pārstrukturēšanas plāna ietvaros.

- 172 Turpinot, no 2004. gada pamatnostādņu 43. punkta formulējuma izriet, ka tajās netiek prasīts ārējs finansējums finanšu kapitāla vai kapitāla natūrā veidā. Tāpēc Komisija apstrīdētā lēmuma 303. un 304. apsvērumā, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja uzskatīt, ka šāds ārējs finansējums varēja būt cita starpā kā ar pamatdarbību saistīto zaudējumu vai citu līdzīgu izdevumu segšana, ko parasti izraisa koncentrācija.
- 173 Visbeidzot, kaut arī no apstrīdētā lēmuma 302. apsvēruma izriet, ka Komisija uzskatīja, ka *Austrian Airlines* parāda samazināšana, ko veic *Lufthansa*, var tikt uzskatīta par ieguldījumu tikai tiktāl, ciktāl šī parāda samazināšana notiek kapitāla palielināšanas veidā, nevis vienkārši kā parādsaistību pārpirkšana, jākonstatē, ka mērķis bija nodrošināt, lai *Austrian Airlines* parāds tiktu faktiski samazināts, un neuzlikt pienākumu nodrošināt, ka *Lufthansa* ieguldījums obligāti būtu finanšu kapitāla pārskatījuma veidā.
- 174 Treškārt, arī prasītājas arguments par to, ka *Lufthansa* apņemšanās segt ar *Austrian Airlines* pamatdarbību saistītos zaudējumus par laika periodu no 2009. līdz 2013. gadam katrā ziņā nevar tikt uzskatīta par ieguldījumu *Austrian Airlines* pārstrukturēšanas plānā, jo, pirmkārt, runa neesot par faktisku ieguldījumu, ciktāl minētie zaudējumi vēl nav radušies un varētu būt mazāki, nekā tika paredzēts, un, otrkārt, šo ar pamatdarbību saistīto zaudējumu nākotnē segšanas uzņemšanās nevarot tikt pielīdzināta, kā to dara Komisija, skaidras naudas ieguldījumam pārstrukturēšanā, ir jānoraida kā nepamatots, jo tas ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu.
- 175 No apstrīdētā lēmuma 302. un 303. apsvēruma izriet, ka pretēji prasītājas apgalvotajam Komisija pārskaitījumam skaidrā naudā kā ieguldījumam pārstrukturizācijā ir pielīdzinājusi nevis iespējamo ar pamatdarbību saistīto izdevumu ņemšanu vērā, bet gan iespējamo kapitāla palielināšanu, ko veiks *Lufthansa* par labu *Austrian Airlines*, lai samazinātu pēdējās minētās parādsaistību līmeni.
- 176 Turklāt no apstrīdētā lēmuma 295. apsvēruma izriet, ka Komisija uzskatīja, ka negatīvās prognozes attiecībā uz *Austrian Airlines* kopējo rezultātu attīstību, kādas bija ietvertas pārstrukturēšanas plānā, bija balstītas uz reāliem pieņēmumiem attiecībā uz degvielas cenām, valūtas kursu, satiksmes apjomu un tirgus attīstību. Tomēr prasītāja nav izvirzījusi nevienu argumentu, ar kuru varētu tikt apšaubīts šo pieņēmumu patiesums. Tā arī nepaskaidro, kāpēc ar *Austrian Airlines* pamatdarbību saistītie zaudējumi nākotnē varētu būt mazāki par tiem, kādi bija paredzēti pārstrukturēšanas plānā.
- 177 Līdz ar to prasītāja nav pierādījusi acīmredzamu kļūdu Komisijas vērtējumā attiecībā uz *Austrian Airlines* ieguldījuma pārstrukturēšanas plāna finansēšanā atbilstošo raksturu saskaņā ar 2004. gada pamatnostādņu 43. punktu.
- 178 No minētā izriet, ka pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata trešo daļu, kas ir balstīta uz nepietiekamo pārstrukturēšanas plāna un kompensējošo pasākumu raksturu

- 179 Pirmā pamata trešās daļas ietvaros prasītāja kritizē nepietiekamo raksturu, pirmkārt, pasākumiem, kas ir paredzēti pārstrukturēšanas plānā un kuru mērķis ir atļaut atjaunot *Austrian Airlines* dzīvotspēju, un, otrkārt, apstrīdētajā lēmumā paredzētajiem kompensējošajiem pasākumiem.

– Par pārstrukturēšanas plānā paredzētajiem pasākumiem

180 Runājot, pirmkārt, par prasītājas iebildumu, saskaņā ar kuru Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka pārstrukturēšanas plāns, kas tai tika iesniegts izvērtēšanai, atbilst 2004. gada pamatnostādņēm, lai arī attiecīgais atbalsts tika piešķirts tikai *Austrian Airlines* finansiālai pārstrukturēšanai, ir jāatgādina, ka saskaņā ar 2004. gada pamatnostādņu 17. punktu:

“[...] pārstrukturēšana balstās uz reālu, saskaņotu un tālejošu plānu, lai atjaunotu uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēju. Pārstrukturēšana parasti saistās ar vienu vai vairākiem šādiem elementiem: uzņēmuma darbības reorganizācija un racionalizācija, lai padarītu to efektīvāku, parasti zaudējumus nesošu darbību pārtraukšana, to esošo darbību pārstrukturēšana, kuras var atkal padarīt konkurētspējīgas, un, iespējams, profila paplašināšana jaunu un dzīvotspējīgu darbību virzienā. Fizisko pārstrukturēšanu parasti pavada finanšu pārstrukturēšana (kapitāla ieguldīšana, parādu samazināšana). Tomēr pārstrukturēšanas darbības, kas ietilpst šo pamatnostādņu darbības jomā, nevar aprobežoties ar finansiālo atbalstu, kura mērķis ir atgūt iepriekšējos zaudējumus, nepievēršoties šo zaudējumu iemesliem.”

181 Tādējādi pārstrukturēšana 2004. gada pamatnostādņu izpratnē parasti ietver uzņēmējdarbības daļu, kurā tiek paredzēti pasākumi uzņēmuma darbību reorganizācijai un racionalizācijai, un finanšu daļu, kas var tikt īstenota, palielinot kapitālu vai samazinot parādsaistības. Šajā ziņā pārstrukturēšana nevar aprobežoties tikai ar finanšu atbalstu.

182 Tomēr pretēji prasītājas apgalvotajam tas nebūt nenozīmē, ka ar pārstrukturēšanas atbalstu noteikti ir jāfinansē pārstrukturēšanas uzņēmējdarbības daļas ietvaros noteiktie pasākumi. Tādēļ ir jāņem vērā pamatnostādņu 43. punkts, no kura izriet, ka atbalsta summa ir maksimāli jāierobežo līdz tikai un vienīgi tām izmaksām, kādas nepieciešamas pārstrukturēšanas veikšanai, ņemot vērā uzņēmuma finanšu resursus. Tomēr gadījumā, ja uzņēmumam ir ievērojami parādi, kā tas ir šajā lietā ar *Austrian Airlines*, būtiska atbalsta daļa, loģiski, tiks novirzīta parāda samazināšanai, savukārt ar uzņēmējdarbības pārstrukturēšanu saistītos pasākumus segs atbalsta saņēmējs no saviem līdzekļiem, kā arī izmantojot jebkuru iespējamu ārēju finansējumu tirgus apstākļos.

183 Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

184 Otrkārt, runājot par prasītājas iebildumu, saskaņā ar kuru Komisija apstrīdētajā lēmumā esot kļūdaini uzskatījusi, ka pasākumi *Austrian Airlines* pārstrukturēšanai radītu sinerģijas ieņēmumu un izdevumu jomā, lai arī šādas sinerģijas ir raksturīgas jebkurai koncentrācijai, ir jānorāda, ka šis pēdējais minētais fakts, pat ja tas būtu konstatēts, nepierāda, ka šie pasākumi šajā gadījumā nav atbilstoši un ka tie neļaus prasītājai uzlabot *Austrian Airlines* situāciju un nodrošināt tās dzīvotspējas atjaunošanu, kas ir ikvienas pārstrukturēšanas mērķis. Tādēļ šāds arguments ir jānoraida kā nederīgs.

185 Treškārt, tāda pati atbilde ir sniedzama uz prasītājas iebildumu, saskaņā ar kuru pārstrukturēšanas plānā paredzētie pasākumi attiecībā uz *Austrian Airlines* personāla samazināšanu nav saistīti ar pēdējās minētās pārstrukturēšanu, ciktāl tās komercdarbība netiks samazināta, bet to vienkārši pārņems *Lufthansa*, lai nosegtu Austrijas tirgu. Šāds apgalvojums, pat ja tas būtu pamatots, neietekmē faktu, ka šī pasākuma rezultātā tiks samazinātas *Austrian Airlines* izmaksas un ka šis ir tipisks pasākums ar mērķi nodrošināt uzņēmuma dzīvotspējas atjaunošanu, kas [savukārt], kā tas izriet no 2004. gada pamatnostādņu 43. punkta ir pārstrukturēšanas mērķis.

186 Ceturtkārt, prasītāja iebilst Komisijai, ka tā esot uzskatījusi, ka pārstrukturēšanas plānā paredzētie ieņēmumu sinerģijas pasākumi bija atbilstoši, kaut arī tie bija balstīti uz negodīgu cenu konkurences politiku, kas ir uzskatāma par EKL 81. un 82. panta pārkāpumu.

- 187 Prasītāja 2009. gada 26. janvāra sūdzībā esot iepazīstinājusi Komisiju ar negodīgo *Austrian Airlines* cenu noteikšanas stratēģiju. Attiecībā uz *Lufthansa* tā precizē, ka šī politika tiek īstenota, izmantojot pamatnolīgumus, tādus kā tie, kas ir paredzēti programmā “PartnerPlus Progress 2008/2009”, kuri noslēgti ar uzņēmējdarbības klientiem un saskaņā ar kuriem tiek piedāvātas ievērojamas atlaides maršrutos, kuros *Lufthansa* ir monopols, apmaiņā pret to, ka šie klienti iegādājas lidojumus maršrutos, kuros ir konkurence, it īpaši maršrutos starp Austriju un Vāciju. Ieņēmumu sinerģijas, ko rada *Austrian Airlines* integrēšana *Lufthansa* pamatnolīgumos, nevarot tikt atzītas par daļu no pārstrukturēšanas plāna grūtībās nonākušam uzņēmumam, kas saņem valsts atbalstu, ja vien netiek attaisnots EKL 81. un 82. panta pārkāpums. Kompensējošie pasākumi, ko Komisija ir paredzējusi apstrīdētajā lēmumā, pēc prasītājas uzskata, nesniedzot nekādu aizsardzību pret šādu rīcību, un ar faktu, ka citi uzņēmumi piedāvā pamatnolīgumus, kuros tiek piedāvātas elastīgas atlaizņu iespējas, nevarot tikt apšaubīts šis secinājums.
- 188 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šādam iebildumam nav nozīmes saistībā ar prasību, kas celta par lēmumu, ar kuru Komisija ir lēmusi par atbalsta saderību ar kopējo tirgu. Prasītājai, ja tā uzskata, ka ar *Lufthansa* un *Austrian Airlines* cenu politiku tiek pārkāpts EKL 81. un 82. pants, šajā ziņā ir jāiesniedz sūdzība Komisijai, un to tā tostarp arī ir izdarījusi attiecībā uz apgalvoto diskriminējošo cenu politiku, kādu, kā tā apgalvo, īsteno *Austrian Airlines*. Turklāt jāatgādina, kā tas izriet no iepriekš 127. punktā minētās judikatūras, ka Komisijas lēmuma valsts atbalsta jomā tiesiskums ir jānovērtē, ņemot vērā informāciju, kāda bija Komisijas rīcībā tā pieņemšanas brīdī. Tādējādi prasītāja nevar pamatoti atsaukties uz *Lufthansa* cenu politiku, attiecībā uz kuru tā nav iesniegusi sūdzību Komisijā līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdim. Šis pēdējais apsvērums attiecas arī uz *Lufthansa* un *Austrian Airlines* cenu noteikšanu pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 189 Piektkārt, runājot par iebildumu, saskaņā ar kuru Komisija apstrīdētajā lēmumā esot kļūdaini apstiprinājusi pārstrukturēšanas plānu, lai gan tajā bija ietverti plaši pasākumi, ciktāl šajā plānā, pretēji 1994. gada pamatnostādņēm aviācijas nozarē, sākot no 2010. gada, bija paredzēts palielināt *Austrian Airlines* jaudu, ir jānorāda, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma, ka *Austrian Airlines* jaudas ierobežošana ir uzskatāma nevis par pārstrukturēšanas plāna pasākumu, bet gan par kompensējošu pasākumu.
- 190 Turklāt jānorāda arī, ka no 1994. gada pamatnostādņu aviācijas nozarē 38. punkta 4) apakšpunkta izriet, ka pārstrukturēšana nedrīkst izraisīt gaisa kuģu vai attiecīgajā tirgū piedāvāto sēdvietu skaita palielināšanos, kas būtu lielāka par šo tirgu paplašināšanos.
- 191 Šis ierobežojums tomēr ir jāsašķir ar mērķi, kāds ir paredzēts 1994. gada pamatnostādņu aviācijas nozarē 38. punkta 1) apakšpunktā un pārņemts 2004. gada pamatnostādņu 38. punktā, proti, pārstrukturēšanas plānam ir jāļauj uzņēmumam saprātīgā laikā atgūt ilgtermiņa dzīvotspēju. Tomēr šādu mērķi būtu grūti panākt, ja uzņēmums, kas ir saņēmis pārstrukturēšanas atbalstu, nevarētu attīstīties tādā pašā tempā kā tā konkurenti, it īpaši straujas tirgus attīstības gadījumā.
- 192 Šajā gadījumā no apstrīdētā lēmuma 322. apsvēruma izriet, ka pārstrukturēšanas plānā bija paredzēta tirgus attīstības atjaunošana un jaudas palielināšana 2010. gadā.
- 193 Tāpēc, apstrīdētā lēmuma 2. pantā paredzot, ka Austrijas Republikai ir pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai *Austrian Airlines* samazinātu savu kopējo jaudu pieejamo sēdvietu kilometru ziņā par 15 %, salīdzinot ar 2008. gada janvāra limeni, un tas tiktu izdarīts līdz 2010. gada beigām, kā arī, ierobežojot *Austrian Airlines* jaudu pieejamo sēdvietu kilometru ziņā līdz vidējam pieauguma tempam, kāds ir noteikts Eiropas aviokompāniju asociācijas biedriem gaisa pārvadātājiem, līdz 2015. gada beigām vai līdz brīdim, kad *Austrian Airlines* būs sasniegusi rentabilitātes sliekšni, Komisija ir nodrošinājusi *Austrian Airlines* jaudas palielināšanas ierobežojumu, vienlaikus saglabājot dzīvotspējas atgūšanu saprātīgā termiņā.
- 194 Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

- 195 Sestkārt, runājot par iebildumu, saskaņā ar kuru Komisija apstrīdētajā lēmumā esot kļūdaini uzskatījusi, ka *Austrian Airlines* flotes samazināšana bija atbilstošs pasākums, lai gan reģionālās flotes samazināšana tiktu kompensēta ar lielas kravnesības gaisa kuģu iegādi, kā arī ar tālo reisu lidaparātu izmantošanu tuvajos un vidēji tālajos maršrutos, lai palielinātu *Austrian Airlines* jaudu tirgū, ir jānorāda, ka, ciktāl Komisija apstrīdētajā lēmumā jaudas samazināšanu ir izteikusi pieejamo sēdvietu kilometru ziņā, *Austrian Airlines* var brīvi izvēlēties veidu, kādā atspoguļot šo jaudas samazinājumu attiecībā uz savas flotes sastāvu, ja vien šis samazinājums ir ietverts pārstrukturēšanas plānā saskaņā ar 2004. gada pamatnostādņu 40. punktu.
- 196 Līdz ar to arī šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.
- Par apstrīdētajā lēmumā paredzētajiem kompensējošajiem pasākumiem
- 197 Vispirms prasītāja būtībā pārmet Komisijai, ka tā esot uzskatījusi, ka pasākums jaudas samazināšanai par 15 % salīdzinājumā ar 2008. gada janvāra līmeni esot bijis atbilstošs kompensējošs pasākums, lai novērstu ar attiecīgo atbalstu izkropļotās konkurences sekas. Šī iebilduma pamatošanai prasītāja izvirza vairākus argumentus.
- 198 Pirmkārt, tā apgalvo, ka šādam pasākumam nav praktiskas ietekmes uz *Austrian Airlines* galveno tirgu, kuru veido tuvie un vidēji tālie reisi no un uz Austriju, konkrētāk, starp Austriju un Vāciju, kā arī starp Austriju un Austrumeiropu.
- 199 Šajā ziņā jānorāda, ka 2004. gada pamatnostādņu 40. punktā ir paredzēts, ka kompensācijai, kas piešķirta ar kompensējošajiem pasākumiem, ir jābūt samērīgai ar uzņēmuma relatīvo ietekmi tirgos, kuros tas darbojas, un ka tai it īpaši ir jāattiecas uz tirgiem, kuros uzņēmumam pēc pārstrukturēšanas būs nozīmīga vieta.
- 200 No apstrīdētā lēmuma 320. apsvēruma izriet, ka *Austrian Airlines* jaudas samazināšana 2008. gadā tika veikta attiecībā uz regulārajiem un zemo cenu lidojumiem.
- 201 Tāpat no apstrīdētā lēmuma 322. apsvēruma izriet, ka 2009. gada sākumā citi pārstrukturēšanas pasākumi izraisīja jaudas samazinājumu attiecībā uz regulārajiem un čārterreisiem.
- 202 Līdz ar to no apstrīdētā lēmuma neizriet, ka jaudas samazinājums 2008. un 2009. gadā būtu noticis tikai attiecībā uz *Austrian Airlines* tālajiem un čārterreisiem.
- 203 Turklāt pat gadījumā, ja jaudas samazinājums, uz kuru ir atsauce apstrīdētajā lēmumā, būtu ticis veikts attiecībā tikai uz tālajiem un čārterreisiem, nav pamata uzskatīt, ka apstrīdētajā lēmumā paredzētā jaunā jaudas samazināšana visdrīzāk varētu notikt attiecībā uz cita veida *Austrian Airlines* piedāvātajiem lidojumiem, tostarp attiecībā uz tuvajiem un vidēji tālajiem reisiem starp Austriju un Vāciju vai starp Austriju un Austrumeiropu.
- 204 Tāpat arī jaudas samazināšanas pasākuma efektivitāte ir jānovērtē, ņemot vērā saistības, kādas ir pieņemtas lēmumā, ar kuru atļauta koncentrācija. Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma 328. un 329. apsvēruma izriet, ka *Lufthansa* un *Austrian Airlines* ir apņēmušas darīt pieejamas laika nišas maršrutos no Vīnes uz Štutgarti, Ķelni/Bonnu, Minheni, Frankfurti pie Mainas un Briseli, lai atļautu konkurentu ienākšanu šajos maršrutos.
- 205 Šādos apstākļos tāda jaudas samazināšanas pasākuma piemērošana, kas ir balstīts uz pieejamo sēdvietu kilometriem, nešķiet acīmredzami neatbilstošs.

- 206 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka, lai noteiktu jaudas samazināšanas līmeni līdz 15 %, Komisijai bija jāņem vērā *Austrian Airlines* jaudas līmenis apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, proti, 2009. gada 28. augustā, nevis 2008. gada janvārī. Saskaņā ar prasītājas teikto pat gadījumā, ja Komisija varētu ņemt vērā jaudas samazinājumus, kas tika veikti saistībā ar pārstrukturēšanu pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, tā nevarēja ņemt vērā tos jaudas samazinājumus, kas tika veikti, pirms Austrijas Republika bija izdevusi pilnvarojumu ÖIAG privatizēt *Austrian Airlines*, proti, līdz 2008. gada 12. augustam. Patiesībā neesot pastāvējusi saikne starp jaudas samazinājumiem, kas tika veikti saistībā ar *Austrian Airlines* pārstrukturēšanu tās privatizācijas nolūkā, kuras ietvaros tika piešķirts attiecīgais atbalsts, un starp jaudas samazinājumiem, kas notika pirms šīs privatizācijas.
- 207 Šajā ziņā ir jānorāda, ka no 2004. gada pamatnostādņu 40. punkta izriet, ka jaudas samazināšanas līmenis ir jānosaka katrā konkrētajā gadījumā atsevišķi, un fakts, ka jaudas samazināšana ir notikusi pirms atbalsta piešķiršanas, neizslēdz iespēju to ņemt vērā kā kompensējošu pasākumu, ciktāl tā ir neatņemama daļa no grūtībās nonākuša uzņēmuma – atbalsta saņēmēja pārstrukturēšanas, kas ir paredzēta pārstrukturēšanas plānā.
- 208 No minētā izriet, ka pretēji prasītājas apgalvotajam Komisijai, lai noteiktu jaudas samazināšanas līmeni, nebija pienākuma ņemt vērā vienīgi jaudas līmeni apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, bet tā varēja ņemt vērā arī agrāk veiktus jaudas samazinājumus, ciktāl tie bija *Austrian Airlines* pārstrukturēšanas, kāda ir paredzēta pārstrukturēšanas plānā, par kādu Austrijas Republika paziņoja Komisijai, neatņemama sastāvdaļa.
- 209 Turklāt, runājot par prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Komisija katrā ziņā nevarēja ņemt vērā jaudas samazinājumus, kas tika izdarīti līdz 2008. gada 12. augustam, proti, datumam, kad Austrijas Republika piešķīra ÖIAG pilnvarojumu privatizēt *Austrian Airlines*, ir jānorāda, ka tas tika atgādināts iepriekš, ka iespēja ņemt vērā pasākumus jaudas samazināšanai, kas ir tikuši īstenoti pirms atbalsta piešķiršanas, ir atkarīga no fakta, ka šie pasākumi tika īstenoti uzņēmuma atbalsta saņēmēja pārstrukturēšanas ietvaros. Fakts, ka Austrijas Republika oficiāli izsniedza ÖIAG privatizēšanas pilnvarojumu 2008. gada 12. augustā, pats par sevi neizslēdz, ka šajā datumā jaudas samazinājumi, kas tikuši izdarīti kopš 2008. gada janvāra, varētu tikt uzskatīti par neatņemamu sastāvdaļu *Austrian Airlines* pārstrukturēšanai ar nolūku to privatizēt. Turklāt no apstrīdētā lēmuma izriet, ka jaudas samazinājumi, kurus kopš 2008. gada īstenoja *Austrian Airlines*, nebija daļa no plānā “Go4Profit”, kas tika ieviests 2007. gadā, paredzētajiem samazinājumiem, kuri bija ietverti kā autonomi risinājumi.
- 210 Šādos apstākļos iebildums par to, ka jaudas sēdvietu kilometru ziņā samazinājums par 15 %, kas tika noteikts attiecībā uz *Austrian Airlines* kā kompensējošs pasākums, nav atbilstošs, ir jānoraida kā nepamatots.
- 211 Otrkārt, prasītāja iebilst Komisijai par to, ka tā kā kompensējošus pasākumus ir ņēmusi vērā iespējamus pārstrukturēšanas mēģinājumus, kas notika vairāk nekā gadu pirms attiecīgā atbalsta paziņošanas.
- 212 Šajā ziņā, ciktāl šis arguments ir jāsaprot kā atsauce apstrīdētajā lēmumā uz pasākumiem, kas ieviesti 2006. gadā plānā “Go4Profit” ietvaros, pietiek norādīt, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, no apstrīdētā lēmuma 319. apsvēruma izriet, ka minētais plāns netika uzskatīts par kompensējošu pasākumu.
- 213 Tādējādi pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata ceturto daļu, kas ir balstīta uz EKL 43. panta pārkāpumu

- 214 Šajā pirmā pamata daļā prasītāja būtībā apgalvo, ka, ņemot vērā judikatūru, Komisija nevarēja atzīt attiecīgo atbalstu par saderīgu ar kopējo tirgu, jo šis atbalsts ir cieši saistīts ar gaisa satiksmes tiesību, kuras piešķirtas, pamatojoties uz valstspiederības klauzulu, saglabāšanu, kas ir pretrunā EKL 43. pantam.
- 215 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā to apgalvo prasītāja, ka, kaut arī EKL 87. un 88. pantā paredzētā procedūra paredz Komisijai rīcības brīvību attiecībā uz lēmumu par to, vai valsts atbalstu shēma ir saderīga ar kopējā tirgus prasībām, no EK līguma vispārējās struktūras izriet, ka šī procedūra nekādā ziņā nedrīkst novest pie rezultāta, kas būtu pretrunā īpašiem minētā līguma noteikumiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 1980. gada 21. maijs, Komisija/Itālija, 73/79, Krājums, EU:C:1980:129, 11. punkts; 2000. gada 19. septembris, Vācija/Komisija, C-156/98, Krājums, EU:C:2000:467, 78. punkts, un 2001. gada 31. janvāris, *Weyl Beef Products* u.c./Komisija, T-197/97 un T-198/97, Krājums, EU:T:2001:28, 75. punkts). Šis pienākums Komisijai saglabāt konsekvenci starp EKL 87. un 88. pantu un citiem EK līguma noteikumiem it īpaši ir jāievēro gadījumā, kad arī šo citu noteikumu mērķis ir nodrošināt netraucētu konkurenci kopējā tirgū, kā tas šajā gadījumā ir ar EKL 43. pantu, kura mērķis ir aizsargāt brīvību veikt uzņēmējdarbību un nodrošināt brīvu konkurenci starp dalībvalsts uzņēmējiem, kas ir reģistrēti citā dalībvalstī, un šis pēdējās dalībvalsts uzņēmējiem. Pieņemot lēmumu par atbalsta saderību ar kopējo tirgu, Komisija nevar ignorēt risku, ka atsevišķi uzņēmēji var izkropļot konkurenci kopējā tirgū (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 9. septembris, *British Aggregates* u.c./Komisija, T-359/04, Krājums, EU:T:2010:366, 91. un 92. punkts).
- 216 Tāpat ir ticis atzīts, ka noteikumi par valsts atbalstu, kuri ir pretrunā īpašiem EK līguma noteikumiem, kas nav EKL 87. un 88. pants, var būt tik cieši saistīti ar atbalsta mērķi, ka tos nav iespējams vērtēt atsevišķi (šajā ziņā skat. spriedumus, 1977. gada 22. marts, *Iannelli Volpi*, 74/76, Krājums, EU:C:1977:51, 1993. gada 15. jūnijs, *Matra*/Komisija, C-225/91, Krājums, EU:C:1993:239, 41. punkts).
- 217 Tomēr jākonstatē, ka šajā gadījumā *Austrian Airlines* gaisa satiksmes tiesību saglabāšana nebija attiecīgā atbalsta piešķiršanas nosacījums. Lai gan gaisa satiksmes tiesību saglabāšana bija *Lufthansa* interesēs, ciktāl šīs tiesības ir aviosabiedrības aktīvu būtisks elements, šis fakts nekādā ziņā nebija nosacījums attiecīgā atbalsta piešķiršanai. Tas drīzāk bija tāds priekšnoteikums *Austrian Airlines* veiksmīgai pārņemšanai, kurš attiecās uz ikvienu pārņēmēju neatkarīgi no tā, vai Austrijas Republikai tika lūgts maksāt negatīvu pārdošanas cenu, vajadzības gadījumā ietverot valsts atbalsta maksājumu par labu *Austrian Airlines*.
- 218 Šādos apstākļos, pretēji prasītājas apgalvotajam, juridiskas viltības izmantošana, pamatojoties uz Austrijas tiesībām, lai saglabātu *Austrian Airlines* Austrijas izcelsmi un tādējādi saglabātu gaisa satiksmes tiesības, kuras tai tikušas piešķirtas, pamatojoties uz valstspiederības klauzulu, kas ietverta ar trešām valstīm noslēgtos divpusējos nolīgumos, nevar tikt uzskatīta par cieši saistītu ar attiecīgo atbalstu iepriekš 216. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 219 Līdz ar to Komisijai nevar tikt pārņemts, ka tā ir pārkāpusi EKL 43. pantu, uzskatot, ka attiecīgais atbalsts bija saderīgs ar kopējo tirgu.
- 220 Turklāt šis secinājums neskar to valstspiederības klauzulu tiesiskuma izvērtēšanu, kas ietvertas divpusējos nolīgumos par gaisa pakalpojumu sniegšanu, kurus Austrijas Republika, ņemot vērā EKL 43. pantu, ir noslēgusi ar trešajām valstīm.
- 221 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija prasīja Austrijas Republikai šādus nolīgumus izbeigt vai pārskatīt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu Nr. 847/2004 attiecībā uz sarunām par gaisa satiksmes pakalpojumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un

trešām valstīm un šo nolīgumu īstenošanu (OV L 157, 7. lpp.). Tāpat Austrijas Republikai ir pienākums saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 2. pantu informēt Komisiju par pasākumiem, ko tā veic, lai nodrošinātu šādu nolīgumu saderību ar Kopienu tiesībām.

- 222 Šādos apstākļos pirmā pamata ceturtā daļa ir jānoraida kā nepamatota un līdz ar to ir jānoraida viss pirmais pamats kopumā.

Par trešo pamatu, kas ir balstīts uz pilnvaru nepareizu izmantošanu

- 223 Prasītāja apgalvo, ka Komisija, lai pieņemtu apstrīdēto lēmumu, ir atkāpusies no savām pamatnostādnēm, izvērtējot *Austrian Airlines* pašas ieguldījuma atbilstošo raksturu, pārstrukturēšanas pasākumus un kompensējošos pasākumus, kas nozīmējot, ka tā esot nepareizi izmantojusi pilnvaras.
- 224 Šajā ziņā ir jānorāda, ka ar apgalvojumu – pat pieņemot, ka tas ir pierādīts, kas šajā gadījumā tā nav –, saskaņā ar kuru Komisija esot atkāpusies pati no savām pamatnostādnēm, lai pieņemtu apstrīdēto lēmumu, ņemot vērā judikatūrā iedibinātos nosacījumus, nevar tikt pierādīta pilnvaru nepareiza izmantošana.
- 225 Saskaņā ar judikatūru lēmums ir saistīts ar pilnvaru nepareizu izmantošanu tikai tad, ja, pamatojoties uz objektīvām, atbilstošām un saskaņotām pazīmēm, šķiet, ka tas ir pieņemts īpaši vai vismaz galvenokārt tāpēc, lai sasniegtu nevis norādītos, bet citus mērķus (spriedumi, 2002. gada 6. marts, *Diputación Foral de Álava u.c./Komisija*, T-92/00 un T-103/00, Krājums, EU:T:2002:61, 84. punkts, un 2007. gada 12. septembris, *Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Komisija*, T-68/03, Krājums, EU:T:2007:253, 484. punkts). Šajā gadījumā ir jānorāda, ka prasītāja nav izvirzījusi nevienu faktu, kas ļautu uzskatīt, ka Komisija lietderības apsvērumu dēļ ir veikusi īpaši striktu vai pārmērīgi iecietīgu Kopienas tiesību normas valsts atbalsta jomā piemērošanu un ka tā nav ievērojusi procedūru un nav izmantojusi piemērojamos kritērijus saskaņā ar atbilstošajiem Līguma noteikumiem un atvasināto tiesību normām.
- 226 Līdz ar to trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.
- 227 No tā izriet, ka prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 228 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 229 Tā kā prasītājai spriedums nav labvēlīgs un Komisija, kā arī *ÖIAG*, *Lufthansa* un *Austrian Airlines* ir prasījušas piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, prasītājai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas, *ÖIAG*, *Lufthansa* un *Austrian Airlines* tiesāšanās izdevumus.
- 230 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai Austrijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Niki Luftfahrt GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, *Österreichische Industrieholding AG*, *Deutsche Lufthansa AG* un *Austrian Airlines AG* tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Austrijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 13. maijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture	2
Tiesvedība	6
Lietas dalībnieku prasījumi	8
Juridiskais pamatojums	9
1. Par pieņemamību	9
Par paraksta uz prasības pieteikuma oriģināla neesamību	9
Par to, ka prasītāja ir izmantojusi informāciju, kas neietilpa Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētajā apstrīdētā lēmuma redakcijā, bet ietilpa Austrijas Republikai nosūtītajā apstrīdētā lēmuma redakcijā	9
2. Par lietas būtību	13
Par otro pamatu, kas ir balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi	14
Par otrā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz pamatojuma attiecībā uz kompensējošo pasākumu pietiekamību neesamību, ņemot vērā situāciju attiecīgajos tirgos	14
Par otrā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz pamatojuma attiecībā uz principa par vienreizēju atbalstu ievērošanu neesamību	15
Par pirmo pamatu, kas ir balstīts uz EK līguma noteikumu pārkāpumu	16
Par pirmā pamata pirmo daļu, kas ir balstīta uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz atbalsta saņēmēja identitāti un tiesībām saņemt šo atbalstu	16
Par pirmā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz nepietiekamu paša atbalsta saņēmēja ieguldījumu pārstrukturēšanas plānā	21
Par pirmā pamata trešo daļu, kas ir balstīta uz nepietiekamo pārstrukturēšanas plāna un kompensējošo pasākumu raksturu	22
– Par pārstrukturēšanas plānā paredzētajiem pasākumiem	23
– Par apstrīdētajā lēmumā paredzētajiem kompensējošajiem pasākumiem	25
Par pirmā pamata ceturto daļu, kas ir balstīta uz EKL 43. panta pārkāpumu	27
Par trešo pamatu, kas ir balstīts uz pilnvaru nepareizu izmantošanu	28
Par tiesāšanās izdevumiem	28